Lietas Nr. A420202315
Lietas arhīva Nr. A42-00324-16/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 15.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Aija Pāvele,

piedaloties pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA /Nosaukums A/ pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 31.marta lēmuma Nr.22.13/L-14957 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde (turpmāk - NKP) no 2014.gada 15.maija līdz 27.novembrim veica SIA /Nosaukums A/ (turpmāk – pieteicēja) pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN), valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk - VSAOI) un iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk - IIN) auditu par periodu no 2013.gada janvāra līdz 2014.gada februārim.

Ar VID NKP Juridisko personu trešās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2014.gada 27.novembra lēmumu Nr.23.9/L-1173 pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķināts PVN 3657,60 *euro*, soda naudu 1097,27 *euro* un nokavējuma naudu 338,19 *euro*, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par 14 760,68 *euro* un saistībā ar to uzlikta soda nauda 4428,20 *euro* apmērā.

Ar VID ģenerāldirektores 2015.gada 31.marta lēmumu Nr.22.13/L-14957 (turpmāk – Lēmums) VID NKP Juridisko personu trešās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2014.gada 27.novembra lēmums Nr.23.9/L-1173 atstāts negrozīts.

VID Lēmumā nav atzinis pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par pieteicējas darījumiem ar SIA /Nosaukums B/ un OŪ /Nosaukums C/ un OŪ /Nosaukums D/. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] No SIA /Nosaukums E/ valdes locekļa /pers. D/ paskaidrojuma izriet, ka SIA /Nosaukums B/ vārdā noformētajās pavadzīmēs (2013.gada augusta un septembra) norādīta nepatiesa informācija par strīdus preču transportēšanas apstākļiem (attiecīgi par pārvadātāju un izmantoto transportlīdzekli valsts reģ. Nr. /TL numurs/). Informācija par darījumiem 2013.gada augustā ir vispārīga un pretrunīga, kā arī lietas apstākļiem neatbilstoša.

SIA /Nosaukums A/ VID NKP neiesniedza automašīnas ar valsts reģ. Nr. /TL numurs/ maršruta lapas, kā arī minētā automašīna nav norādīta VID NKP iesniegtajos SIA /Nosaukums A/ degvielas patēriņa un norakstīšanas aprēķinā par 2013.augustu un septembri.

[1.2] Izvērtējot SIA /Nosaukums F/ valdes locekļa /pers. G/ paskaidrojumu un tam pievienotos dokumentus (līgumu, rēķinu), konstatējamas pretrunas, t.i., /pers. G/ norādīja, ka automašīna ar valsts reģ. Nr. /TL numurs/ bija iznomāta SIA /Nosaukums A/ konkrētos datumos un, ka SIA /Nosaukums F/ minēto automašīnu izmantoja arī savā saimnieciskajā darbībā, savukārt saskaņā ar minētās automašīnas nomas līguma nosacījumiem tā nodota SIA /Nosaukums A/ rīcībā no 2013.gada 17.septembra līdz 31.decembrim. Tādējādi minētais liecina par formālu līguma noformēšanu.

[1.3] Saskaņā ar CSDD datiem automašīnas Mercedes Benz Sprinter ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ pilna masa ir 3500 kg un pašmasa 2160 kg, savukārt automašīnas *VW LT32* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ pilna masa - 3200 kg un pašmasa 2055 kg.

Ņemot vērā preču pavadzīmēs norādīto preču daudzumu — 2152 kg, 5396 kg un 1461 kg, secināms, ka ar pavadzīmēs norādītajām automašīnām, t.i., ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ un HN 1791 nevarēja veikt preču transportēšanu vienā pārvadājumā, jo minēto automašīnu atļautā kravas masa ir 1340 kg un 1145kg.

Izvērtējot SIA /Nosaukums A/ darba laika uzskaites tabelēs uzrādīto informāciju par /pers. I/ nostrādātajām stundām, VID konstatēja, ka /pers. I/ 2013.gada 27.augustā norādītas 0 nostrādātās stundas, 9. un 18.septembrī — attiecīgi 0 un 4 stundas, 1.novembrī— 8 stundas un 12.decembrī — 0 stundas.

Līdz ar to VID NKP pamatoti secināja, ka 2013.gada 27.augustā, 9.septembrī un 12.decembrī /pers. I/ nepiedalījās strīdus preču transportēšanā, savukārt 2013.gada 18.septembrī /pers. I/ nevarēja nodrošināt strīdus preču transportēšanu maršrutā /adrese/ — /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas pagasts - /adrese/ darba laika tabelē uzrādītajās četrās stundās.

[1.4] /pers. I/ sniegtā informācija ir vispārīga un pretrunīga, t.i., /pers. I/ paskaidrojumā nenorādīja identificējamu informāciju par preču pārdevēju (t.i., uzņēmuma nosaukumu) un norādīja, ka veica pārvadājumus apmēram 10 reizes vai vairāk, nenorādot konkrēti kādā laika periodā (piemēram, gadu, mēnesi, cik reizes mēnesī/nedēļā utml.), kā arī norādīja, ka automašīna ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ paņemta nomā, savukārt minētās automašīnas īpašnieks (SIA /Nosaukums E/) sniedza informāciju, ka mašīna nebija iznomāta.

[1.5] SIA /Nosaukums B/ valdes locekļa /pers. J/ paskaidrojumā sniegtā informācija ir vispārīga, nekonkrēta un formāli apliecina SIA /Nosaukums A/ strīdus darījumu veikšanu, vienlaikus ir pamats apšaubīt /pers. J/ dalību noformētajos darījumos, t.i., paskaidrojumā sniegts nekonkrēts faktu izklāsts, netiek identificēta komercsabiedrības darbiniece un grāmatvede, sadarbības partneri, tiek norādīts, ka pie preču saņemšanas/izsniegšanas nepiedalījās, ka neatceras, kad parakstīja rēķinus, kad un kā saņēma rēķinus no SIA /Nosaukums H/, kā arī nezin vai rēķini sagatavoti uzreiz vai vēlāk.

[1.6] Saskaņā ar SIA /Nosaukums I/ un SIA /Nosaukums B/ 2013.gada 30.aprīļa līgumu Nr.2013/30-04 SIA /Nosaukums I/ iznomā SIA /Nosaukums B/ atsevišķas palešu vietas noliktavā, kas atrodas adresē /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas novads, kur vienlaicīgi reģistrēta arī SIA /Nosaukums I/ struktūrvienība „Noliktava", un /pers. K/ un /pers. L/ bija darba ņēmējas gan SIA /Nosaukums I/, gan SIA /Nosaukums B/.

Ņemot vērā minēto un pie apstākļa, ka /pers. K/ un /pers. L/ paskaidrojumā nesniedza identificējamu informāciju par SIA /Nosaukums B/ vārdā

noformētajās pavadzīmēs norādīto preču iegādi un to piegādi SIA /Nosaukums A/, kā arī abas norādīja, ka pie preču pārdošanas nepiedalījās un nezin, kas to darīja, minētie /pers. K/ un /pers. L/ paskaidrojumi liedz izsekot strīdus preču faktiskai esībai un norāda uz deklarēto darījumu simulatīvo raksturu.

[1.7] SIA /Nosaukums A/ deklarētais darījumu partneris SIA /Nosaukums B/ nav reģistrēts PVD kā pārtikas aprites uzņēmums, tāpēc tam nebija tiesības piedalīties pārtikas preču apritē. Savukārt SIA /Nosaukums A/ ir reģistrēta PVD reģistrā, tātad tai ir zināmi reģistrēšanās nosacījumi.

Turklāt, ņemot vērā saprātīgas saimniekošanas principu, apšaubāms, ka sabiedrība iegādājās pārtikas preces no uzņēmuma (SIA /Nosaukums B/), neiegūstot pārliecību par darījuma partnera spēju un iespējām veikt attiecīgos darījumus.

[1.8] Vērtējot preču izcelsmi un to esību SIA /Nosaukums B/ rīcībā, konstatēts, ka SIA /Nosaukums B/ preču/pakalpojumu iegādi no SIA /Nosaukums H/ deklarē tikai 2013.gada augustā-novembrī, savukārt 2013.gada decembrī deklarē preču/pakalpojumu iegādi no SIA „X-STILS" un no Eiropas Savienības valstu uzņēmumiem (Lietuvas uzņēmumiem *UAB „Riestlita"* u n *UAB „Balticplasticproducts",* Polijas uzņēmuma *Adam Szczepaniak* un Vācijas uzņēmuma *„Handels"*).

Saskaņā ar internetā pieejamo informāciju Lietuvas uzņēmumu *UAB „Riestlita"* un *UAB „Balticplasticproducts",* Polijas uzņēmuma *Adam Szczepaniak* darbības veidi (attiecīgi galda uzkodu ražošana; plastmasas iepakojumu ražošana; dažādu sveču ražošana) neatbilst strīdus darījumu būtībai. Līdz ar to nav konstatējama strīdus preču saņemšana no minētajiem Lietuvas un Polijas uzņēmumiem. Iegāde no Vācijas uzņēmuma deklarēta saskaņā ar 2013.gada 17.decembra rēķiniem, savukārt strīdus darījums deklarēts 2013.gada 12.decembrī, līdz ar to nav konstatējama strīdus preču (suši pagatavošanai nepieciešami komponenti) saņemšana arī no Vācijas uzņēmuma.

[1.9] Izvērtējot VID rīcībā esošo informāciju par SIA /Nosaukums B/ tiešajiem darījumu partneriem (SIA /Nosaukums H/ un SIA „X-STILS"), SIA /Nosaukums H/ sadarbības partneriem (SIA /Nosaukums M/, SIA /Nosaukums N/, SIA /Nosaukums O/, SIA /Nosaukums P/) un SIA „X-STILS" sadarbības partneriem (SIA /Nosaukums R/, SIA „GIO DI GIO"), konstatējams, ka sabiedrību (izņemot SIA /Nosaukums P/) deklarētie darbības veidi neatbilst strīdus pavadzīmēs norādīto darījumu saturam un būtībai. To rīcībā nebija darbaspēka resursu, lai nodrošinātu norādīto preču piegādes. Sabiedrības nav iesniegušas attiecīgo periodu gada pārskatus, tādējādi netieši apliecinot saimnieciskās darbības neveikšanu attiecīgajā taksācijas periodā. Sakarā ar dokumentu neiesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei un saimnieciskās darbības apturēšanu sabiedrības izslēgtas no PVN maksātāju reģistra. Attiecīgo periodu PVN deklarācijās priekšnodokli sabiedrības deklarējušas darījumus, kuru vērtība ir zemāka par Ls 1000, neidentificējot darījumu partnerus, vai attiecīgo periodu PVN deklarācijas nav iesniegušas/iesniegušas bez skaitliskām vērtībām. Līdz ar to nav izsekojama preces izcelsme.

SIA /Nosaukums H/, SIA „X-STILS", SIA /Nosaukums M/, SIA /Nosaukums N/, SIA /Nosaukums O/ un SIA /Nosaukums P/ nav reģistrētas PVD kā pārtikas aprites uzņēmumi, tāpēc tām nebija tiesības piedalīties pārtikas preču apritē.

SIA /Nosaukums M/ un SIA „GIO DI GIO" amatpersonas (ārvalstnieki) norādīto darījumu brīdī neatradās Latvijā un nevarēja pārstāvēt sabiedrību deklarētajos darījumos. SIA /Nosaukums H/ amatpersona ir bez noteiktas dzīves vietas adreses, bet SIA /Nosaukums N/ un SIA /Nosaukums O/ amatpersona VID uzaicinājumu par informācijas sniegšanu atstāja bez ievērības un paskaidrojumu nesniedza. SIA /Nosaukums R/ amatpersona sniedza informāciju, ka par valdes locekli kļuva pēc trešo personu lūguma.

[1.10] VID ir pamats secināt, ka SIA /Nosaukums A/ deklarētajos strīdus darījumos ar SIA /Nosaukums B/ nav īstenots priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnoteikums, saskaņā, ar kuru precēm ir jābūt saņemtām no konkrētā rēķinā norādītās personas.

Konkrētajā lietā konstatēto apstākļu kopums liecina tikai par formālām darbībām attiecībā uz dokumentu, tostarp pavadzīmju noformēšanu starp darījumu ķēdē iesaistītajiem uzņēmumiem.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2015.gada 30.aprīlī saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteicēja pieteikumā ir norādījusi, ka nepiekrīt Lēmumam un lūdz tiesu izvērtēt tā tiesiskumu.

[3] 2015.gada 15.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts VID rakstveida paskaidrojums par pieteikumu. VID pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem apsvērumiem.
Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[5] 2015.gada 13.oktobra tiesas sēdē nopratināts liecinieks /pers. G/, kurš liecināja, ka ir SIA „/pers. P/" direktors. Uzņēmumam ir bijuši darījumi ar SIA „SKATEX", tika vairākas reizes izīrēta automašīna, neliels kravas furgons. Kravas furgons var pārvadāt apmēram pusotru tonnu kravas. Automašīna tika izmantota uz dienām. SIA /Nosaukums A/ par transporta nepieciešamību informēja dažādi, citreiz piezvanīja un automašīnu prasīja uz nākamo dienu. Varēja būt arī tā, ka uz pieprasīto dienu nevarēja nodrošināt transportu. Slēdzot līgumu tikās ar Jevgēniju, kuru pazina, jo kopā sporto. Pats sagatavoja līgumu, parakstīja un atdeva Jevgēnijam, tad to parakstīja otra puse un viņš to atveda atpakaļ. Pats ar /pers. R/ netikās. Degvielu automašīnai nodrošina tas, kas ņem mašīnu – nomnieks. Lieciniekam nav zināms, kurš vadīja automašīnu. Automašīna stāvēja stāvlaukumā 18.novembra 380, Daugavpilī. Tur ir apsargājama stāvvieta. Liecinieks varēja atstāt mašīnas atslēgas un dokumentus pie apsarga. Mašīnu varēja paņemt arī kāds cits. Arī gadījumā, ja pats nebija vietas. Tai pakaļ brauca Jevgēnijs. Viņš brauca pie liecinieka runāt, lai iedod tehnisko pasi un atslēgas. Iespējams, viņam bija kāds līdzi. Pats neredzēja, kurš ar automašīnu aizbrauca. Jevgēnija uzvārds ir Ciganovs. Mašīnu varēja paņemt cilvēks, kas stādījās priekšā, uzrādīja apliecinājumu, ka rēķins ir apmaksāts, dažreiz ticēja mutiskam apgalvojumam. Automašīna atpakaļ parasti tika atdota tai pašā dienā. Automašīnas pieņemšanā nepiedalījās, jo tas parasti bija vēlu. Lūdza atstāt pie apsarga dokumentus un atslēgas. Apsargs pārliecinājās, ka mašīna nav salauzta vai sasista. Teorētiski kravas mašīnā varēja iekraut divas tonnas, bet kā mašīna varēs pabraukt, ar kādu ātrumu? Neatceras, vai bija gadījumu, kad mašīna tika nomāta uz divām dienām, bet pieļauj, ka tā ir bijis. Automašīna bija Volkswagen ar reģistrācijas numuru LT32. Transportlīdzeklis nebija aprīkots ar saldēšanas iekārtu.

2015.gada 13.oktobra tiesas sēdē nopratināta lieciniece /pers. L/, kura liecināja, ka viņai ir zināms uzņēmums SIA „AUTO 777", jo tur strādāja. SIA „DABA VS" piedāvāja tur strādāt. /pers. S/ slimoja bērni, lieciniece strādāja par preču pieņēmēju viņas vietā. Strādāja kopā ar /pers. K/, aizvietoja, kad viņas nebija. Pamatdarbs lieciniecei bija SIA „DABA VS". Noliktavas, kur pieņēma preci atradās Ķekavas pagastā.

Noliktava pieder SIA „DABA VS" un SIA /Nosaukums B/ nomāja. Noliktavā glabājās dažādas preces, sveces, barankas, arī preces suši pagatavošanai - bija rīsi, spaiņi ar kaut kādu mērci un baltos konteineros zivs. Zivi uzreiz savāca, bet rīsi, piemēram, dažreiz glabājās noliktavā uz stalažām kādu laiku. Zivis tiklīdz atveda, atbrauca mašīna un aizveda. Kāda precīzi mašīna brauca neatceras, jo noliktavas teritorijā brauc daudz mašīnas. Preci veda ar pavadzīmēm. Lieciniece dokumentus neparakstīja, tikai pārbaudīja preču daudzumu pēc pavadzīmes. Preces pilnībā izkrāva noliktavā uz paletēm. Ja prece palika noliktavā, to lika uz stalažām. Bet reizēm to uzreiz veda tālāk. Cik preces ir iekšā kastēs lieciniece neskaitīja. Skaitīja veselos iepakojumus. Norādīts bija palešu daudzums un iepakojumu skaits. Nevar saskaitīt preces, cik ir kastē. Vaļā kastes nevēra. Norādīts bija, cik ir veselas kastes. Piemēram, mērces – bija norādīts, ka spainī ir, ja nemaldos, 18 litri, bet lieciniece skaitīja spaiņus. Visas mašīnas, kas atbrauc izkrauj SIA

„DABA VS" krāvēji. Lieciniecei nav informācijas par to, vai SIA /Nosaukums B/ bija vienošanās ar SIA /Nosaukums I/ par palīdzību preču izkraušanā. SIA /Nosaukums A/ lieciniecei nav zināms. Kāds ir SIA „AUTO 777" pamatdarbības veids nezina, jo strādāja noliktavā un citu neko nezina. SIA „Melkors" lieciniecei ir zināms, jo viņi arī veda preces un aicināja strādāt pie sevis. Lieciniece preces pieņēma vienā vietā, jo uz vietas bija visu laiku. Preces neveda katru dienu un tās tika izkrautas 10-15 minūtēs. Precīzu periodu, kad strādāja SIA „AUTO 777" neatceras tas bija gads noteikti, prece nāca gan ziemā, gan vasarā. Darbā pieņēma Slaviks no SIA „AUTO 777", uzvārdu neatceras. Atbildot uz jautājumu vai tas bija Zavjalovs, atbild, ka jā. Pārstāja strādāt, jo uzņēmums tika slēgt. Lieciniece strādāja, pieņēma preci, pelnīja maz. Bija reizes, kad preci pieņēma tikai reizi vai divas reizes mēnesī, kad Nadeždai slimoja bērni, jo pamatdarbs lieciniecei ir SIA „DABA VS". Par to, ka darba tiesiskās attiecības ir izbeigtas, paziņoja Nadežda. Algu maksāja skaidrā naudā Nadežda, kuras uzvārdu nezina, bet viņa šodien bija tiesas zālē. Nadežda izmaksāja, jo Slaviks ne vienmēr varēja atbraukt tad pēc saraksta atstāja naudu, un lieciniece parakstījās. Lieciniece piedalījās tikai preču izkraušanā un skaitīšanā, bet iekraušanā nepiedalījās.

2015.gada 13.oktobra tiesas sēdē nopratināta lieciniece /pers. K/, kura liecināja, ka viņai ir zināms SIA „AUTO 777", jo tur strādāja par noliktavas darbinieci. Liecinieces pienākumos bija preces pieņemšana un sekot, kur prece noliktavā tiek nolikta. Kad preci vajadzēja pārdot, liecinieces pienākums bija noskaitīt preces daudzumu, kas ir nepieciešams brīdī, kad tā tiks pārdota. Saņemot preci, pati pārbaudīja preci un skaitīja. Kad prece tika atvesta, lieciniecei tika iedots dokuments un skatījās, kas rakstīts tajā dokumentā. Uz tā pamata lieciniece pārbaudīja vai atvestā prece atbilst tam preču daudzumam, kas norādīts. Tāpat sekoja līdzi iepakojumam, vai nav kas izņemts vai bojāts. Noliktava atradās Ķekavas novadā, Kalnciemā. Bija dienas, kad vispār nebija jāstrādā. Nebija tā, ka preci veda visu laiku. Bija dienas, kad preces nebija vispār, bija dienas, kad atbrauca divas mašīnas. Tajā adresē atradās arī vēl viena liecinieces darbavieta – SIA /Nosaukums I/. Kad lieciniecei piedāvāja nopelnīt papildus, brīdināja darba devēju, ka viņai ir saslimis bērns. Viņam nebija iebildumu, ja piezvana no rīta un brīdina, ka nebūs, jo ies pie ārsta. Nebija tā, ka obligāti būtu jābūt darbavietā. Līdz ar to lieciniecei bija izdevīgi strādāt. SIA /Nosaukums I/ un SIA /Nosaukums B/ pienākumi bija pilnīgi atšķirīgi. Saņemot vai izsniedzot kravu, nekādus dokumentus neparakstīja. Noliktavā ir tāda mašīna – ceļamkrāns. Ar tās palīdzību kravu izceļ un ieved noliktavā. To darīja SIA /Nosaukums I/ darbinieks, kas brauca ar to ceļamkrānu. Vai starp SIA /Nosaukums I/ un SIA /Nosaukums B/ bija kāda vienošanās par šī pakalpojuma sniegšanu nezina. Uz noliktavu tika piegādātas dažāda veida preces – barankas, saldumi, rīsi. Bija gan pārtikas preces, gan nepārtikas preces. Bija arī rūpniecības preces. Rīsi noliktavā glabājās pastāvīgi. Vēl arī kaut kādi sojas komponenti un ingvers. Principā tie bija komponenti suši pagatavošanai. Bija vēl arī vasabi. Šie produkti noliktavā glabājās pastāvīgi. Bija arī produkti, kas uzreiz tika aizvesti prom, piemēram, zušu filejas. Tās bija vakuuma iepakojumā, saldētas. Tās uzreiz veda prom, jo glabāšanas tehnoloģija neatļauj glabāt citādāk. Vai zušu filejas atveda ar mašīnu, kas ir aprīkota ar saldēšanas iekārtu neatceras. Kādas mašīnas preci ved prom lieciniece nezin, jo kravu neizsniedz, bet tikai nokomplektē un tā stāv noliktavā. Kad kravu pārdod, to dara bez viņas, ar pavaddokumentiem. Preci atdeva direktors – /pers. J/. Ar /pers. L/ kopā strādāja vienā uzņēmumā, darīja vienu darbu, tikai dažādos laikos. Sakarā ar to, ka bērns bieži slimoja, lieciniece katru mēnesi vienu nedēļu bija uz slimības lapas. Ar /pers. L/ arī šobrīd strādā vienā uzņēmumā – SIA „DABA VS". SIA „AUTO 777" nenostrādāja gadu, jo aizgāja no tā darba sakarā ar to, ka bērnu vajadzēja vest uz sanatoriju. Atceras, ka 2013.gada novembrī uzrakstīja atlūgumu, jo decembrī bija sanatorijā. Algu saņēma skaidrā naudā. Vienreiz mēnesī direktors atveda atalgojumu un palūdza parakstīties algu izmaksas kartītē. Rīsi bija iepakoti maisos apmēram, 20 kg, maisi ir sakrauti uz paletēm un aptīti ar plēvi, lai nekrīt nost. Zušu filejas ved ledusskapjos – konteineros, kuros tās var stāvēt 2 dienas. Filejas ir vakuuma iepakojumā un sasaldētas. Bija sojas mērce spainīšos, lielāki spaiņi. Tilpumu nevar pateikt. Redzēja tikai tos transportlīdzekļus, kas atveda preces. Tie bija dažādi – gan lielās kravas mašīnas, gan mazās kravas mašīnas. Atkarībā no tā, kādu preci veda. Pavaddokumentos redzēja, ka preces bija gan no Lietuvas, gan no Latvijas.

2015.gada 13.oktobra tiesas sēdē nopratināts liecinieks /pers. J/, kurš liecināja, ka SIA /Nosaukums B/ ir liecinieka bijušais uzņēmums. Uzņēmumu dibināja pats. Uzņēmums nodarbojās ar dažādu produktu tirdzniecību. Sākumā dažādi produkti, vēlāk arī kosmētiskie produkti, salvetes, sveces. Pārsvarā bija pārtikas produkti. Uzņēmums nebija reģistrēts Pārtikas veterinārajā dienestā. SIA /Nosaukums A/ pārdeva produktus suši pagatavošanai. Bija izvietojis reklāmu un viņi atsaucās e-pastā. Pēc tam satikās. Reklāmu izvietoja internetā, portālā gurnet.lv, kurā ir dažādi restorāni. Tur ir atsevišķa sadaļa, tai skaitā arī ar uzņēmumiem, kuri izgatavo suši. Kad viņi atsaucās uz sludinājumu, satikās un atklāja, ka ir kopīgi paziņas. Izveidojās labas attiecības un sāka sadarbību. Saimnieciskās darbības mērķis bija nopelnīt vairāk naudas uzņēmumam. Pārdeva visu, ko var pārdot ar peļņu. Piedāvājot suši sastāvdaļas zināja, kur pats tās iegādāsieties. No SIA /Nosaukums A/ tikās ar Nikolaju, piemēram, kafejnīcās. Vēlāk viņš vairākkārt brauca uz bāzi. Vai slēdza rakstisku līgumu grūti atcerēties, bet šķiet, ka rakstisku līgumu neslēdza. Bija mutiska vienošanās, kā tas tagad ir pieņemts Eiropā. Arī Lietuvā jau sen savstarpēji rakstiski līgumus neslēdz. Lieciniekam sava transporta nebija. pats transportēšanu neorganizēja un nenodrošināja. Liecinieka pienākums bija preci iegādāties un piedāvāt tālāk. Nikolajs uz e-pastu rakstīja vēstuli ar sarakstu, kas viņam ir nepieciešams, liecinieks interesējās, meklēja par atbilstošām cenām, lai abiem būtu izdevīgi. Bāze atradās Katlakalnā, /Nosaukums S/, ko nomāja no SIA /Nosaukums I/. Noliktavu nomāja gandrīz gadu. No 2013.gada aprīļa līdz 2014.gada janvāra sākumam. Zušu filejas glabāšanas termiņu grūti pateikt. Filejas bija vakuuma iepakojumā un saldētas. Kad pasūtīja zivis, centās tās atdot maksimāli ātri, bez glabāšanas. Ja sagadījās, ka nevarēja uzreiz savākt, noliktavā ir kastes kā ledusskapji, tad lika tajos. Tās bija SIA /Nosaukums I/ īpašums, bet par cik bija pastāvīgs iznomātājs un bija labi paziņas, lieciniekam ļāva tās izmantot. Saldēšanas kastes palika noliktavā zušu filejas tajās netika transportētas. Par termiņu runājot – precīzi nezina, bet visiem produktiem vakuuma iepakojumā ir noteikts laiks, ko var glabāt bez saldēšanas. Divas – trīs diennaktis pilnīgi noteikti. Turklāt, noliktava ir liels angārs, kurā temperatūra ir pietiekoši zema. Tur vienmēr ir diezgan vēss. Liecinieks nomāja tikai palešu vietas. Tikai tik, cik izkrauj no mašīnas 2-4 paletes. Sākumā nomāja vietu, bet, pirmkārt, tas bija dārgāk, otrkārt, ne vienmēr bija brīvas stalažas. Tad vienojās, ka ekonomijas nolūkā nomās palešu vietas. Gan SIA /Nosaukums A/, gan SIA /Nosaukums I/ produktus lika tur. SIA /Nosaukums I/ produkciju paņēma tajā pašā dienā. Necentās neko atstāt ārpusē uz rampas, neskatoties uz to, ka tur ir kameras. Bija produkti, kas noliktavā glabājās, piemēram, odekoloni, losjoni. Darījumos ar SIA /Nosaukums A/, bija dažādi. Piemēram, etiķis, sojas mērce, kas tika piegādāti spaiņos, noliktavā stāvēja pat vairākas dienas, bet zivi centās savākt maksimāli ātri. Rīsi arī glabājās noliktavā ilgāku laiku. Preču iekraušanu un izkraušanu pēc vienošanās ar SIA /Nosaukums I/, izkrāva krāvējs, kurš tajā brīdī nav aizņemts, ieved noliktavā un meitenes tālāk to saskaita un pārbauda. Vienošanās no SIA /Nosaukums I/ bija ar Aleksandru un Sergeju. Pateicoties viņiem, aizsākās liecinieka bizness, jo viņi bija pamata pircēji. Liecinieks pats piedalījās pie preču saņemšanas un izsniegšanas. Kamēr prece tika pārvietota, liecinieks izrakstīja pavadzīmes, bija paraugi ar rekvizītiem un adresēm. Liecinieks tikai ierakstīja preču nosaukumu un daudzumu. Pēc tam kopā parakstījās. Nikolajs parasti atbrauca uz preču iekraušanu –izkraušanu. Kāds bija lielākais rīsu maisu skaits, kas tika piegādāts SIA /Nosaukums A/, neatceras, jo pagājuši 3 gadi. Iespējams, pirmais darījums bija visapjomīgākais. Pārējie bija salīdzinoši mazāki. Ar SIA /Nosaukums A/ bija apmēram, astoņi darījumi. Darījumi bija reizi mēnesī. Izsniedzot preci, pavadzīmi atdeva dažreiz Nikolajam, dažreiz autovadītājam. /pers. R/ atbrauca kā priekšnieks pārbaudīt preces. Atbildot uz jautājumu pēc cik ilga laika no brīža, kad Nikolajs apskatīja preci, precei pakaļ atbrauca automašīna liecinieks atbild, ka bija dažādi, citreiz pēc stundas, citreiz citā laikā. Nepievērsa tam uzmanību. Tas varēja būt arī pēc vairākām dienām. Šādos gadījumos viņš nebrauca uz noliktavu, bet sazvanījās un sarunāja kas un kā, un tad brauca vadītājs. Liecinieks apliecina, ka ir parakstījis uzrādīto dokumentu *(lietas 1.sējuma 119.lapa)*. Datus par transportlīdzekli un vadītāju ņēma no šabloniem ar rekvizītiem. Šablonus atsūtīja Nikolajs. Liecinieks apliecina, ka ir parakstījis uzrādīto dokumentu *(lietas 1.sējuma 118.lapa)*. Pavadzīmē norādīts transportlīdzeklis – automašīna Ford Transit, vadītājs /pers. V/. Arī šos datus iedeva Sjomins, SIA /Nosaukums A/. Atbildot uz jautājumu vai katru reizi sazinājās un noskaidroja, kādi dati jānorāda, liecinieks atbild, ka nē. Var būt, ka tika norādīts viens transportlīdzeklis, bet patiesībā bija pavisam cits, jo autovadītājus nepārbaudīja. Kļūdainās pavadzīmes laboja ziemā, satikās un Nikolajs teica, ka viņam

notiek audita pārbaude. Precīzi neatceras, cik bija pavadzīmes. Droši vien abi nepamanīja, ka ir nepareizais autovadītājs. Ātrumā, kamēr preces tiek krāmētas, ir jāsaraksta vajadzīgā informācija. Liecinieka tiek uzrādīts paskaidrojums *(lietas 1.sējuma 128. lapa)* un liecinieks apliecina, ka to ir parakstījis. Pats paskaidrojumu nerakstīja, jo nepārvalda valodu. Atceras, ka liecinieku toreiz izsauca kā privātpersonu. Vairāk vai mazāk arī visu izstāstīju. Tad divas darbinieces sāka liecinieku iztaujāt par saimniecisko darbību vēl līdz SIA /Nosaukums B/, atbildēja, ka diemžēl gandrīz neko neatceras. Ko atcerējās, to izstāstīja. Darbinieces sāka lieciniekam, draudēt ar Finanšu policiju. Nodokļi valstij ir nomaksāti. Pats runā krieviski, paskaidrojumu darbinieces pierakstīja latviski. Pieteicējas pārstāvis norāda, ka paskaidrojuma pēdējā lapā norādīts - izlasīju, saprotu, no maniem vārdiem pierakstīts pareizi, jautā lieciniekam, kurš šo paskaidrojumu tulkoja. Liecinieks atbild, ka neatceras, ir tikai parakstījies. Paskaidrojumu nelasīja, jo uzticējās darbiniecēm. Runāja ilgi – vairāk kā divas stundas. Runāja arī par liecinieka iepriekšējo darbu. Dokumenta saturu netulkoja un nenolasīja. Neko sliktu neteica, kā nekā tā ir valsts iestāde. Ar šoferiem, kas brauca pakaļ precēm, kuras tika pārdotas SIA /Nosaukums A/, neiepazinās. Noliktavā brauca daudz mašīnas un šoferi, nebija nepieciešamība ar katru iepazīties. Nevarēja iedomāties, ka ar katru šoferi vajag iepazīties un uzzināt viņa datus. Preces izsniedza gan pats, gan darbinieki. Pats vienmēr piedalījās pie preču izsniegšanas. Pats suši komponentus iegādājās no SIA /Nosaukums H/. Tas ir vietējais, Latvijas uzņēmums. Kontaktējās ar /pers. Z/ kungu. Bija pazīstami jau iepriekš. Tur pirka visas preces, apjoms nebija liels un tikai reizi mēnesī. Preces pārdeva tikai SIA /Nosaukums A/, kad sāka sadarboties ar SIA /Nosaukums A/, citus darījumu partnerus nemaz nemeklēja.

Ar /pers. Z/ no SIA /Nosaukums H/ kontaktējās, viņam zvanot un interesējoties par preču klāstu, viņš lieciniekam elektroniski atsūtīja sarakstu. Tad kopā ar Nikolaju no SIA /Nosaukums A/ vienojās. SIA /Nosaukums H/ ne vienmēr bija nepieciešamais preču klāsts, sagādāja, ko varēja.

SIA /Nosaukums H/ atrada liecinieka draudzene, kura mājās gatavoja suši. Viņa meklēja iespējas, kur var iegādāties komponentus. Viņa ieteica, iedeva telefona numuru. Sazvanījās un vienojās par sadarbību. Liecinieks neatceras ar kādām automašīnām SIA /Nosaukums A/ ieradās pēc preces, dokumentos bija rakstīts – Ford Transit. Preču iekraušanas – izkraušanas laikā liecinieks atradās kabinetā un drukāja pavadzīmes. Nepievērsa uzmanību ne vadītājiem, ne transportlīdzekļiem. Rīsi bija iepakoti baltos maisos, etiķis bija traukos, sojas mērce bija spaiņos. Darbinieces to visu skaitīja. Parasti tas aizņēma 2-3 palešu vietas. Sojas mērce bija iepakota 18,9 l spaiņos. Etiķis bija 20 l spaiņos. Rīsi bija 18 kg maisos. Pārdodot preci tālāk SIA /Nosaukums A/ uzcenojums bija 8-12%. Preces no SIA /Nosaukums H/ viņi piegādāja paši. Tā bija vidēja lieluma kravas mašīna, apmēram, 3 tonnas. Pavadzīmēs labojumus veica šogad, ziemā tikās ar /pers. R/. SIA /Nosaukums A/ preces pasūtīja uz e-pastu /elektroniskā pasta adrese/

2015.gada 13.oktobra tiesas sēdē nopratināta lieciniece /pers. AA/, kura liecināja, ka viņai ir zināms uzņēmums SIA /Nosaukums B/, jo iznomāja tam palešu vietas sava uzņēmuma noliktavā. Pati parakstīja nomas līgumu. Palešu vietas bija pēc vajadzības, bet samaksa bija pēc līguma, apmēram, 30-50 eiro mēnesī. Par vienošanos starp SIA /Nosaukums I/ un SIA /Nosaukums B/ par darbinieku palīdzību pie kravu izkraušanas nezina, jo tas ir noliktavas ziņā. SIA /Nosaukums I/ nodarbojas ar bezalkoholisko dzērienu ražošanu, PET taras ražošanu, tirdzniecību. SIA /Nosaukums B/ pats vērsās par noliktavu telpu nomu. Tādu uzņēmumu ir ļoti daudz – kāds īrē ofisu, kāds daļu ofisa, kāds palešu vietas. Lieciniece pazīst /pers. L/ un /pers. K/, un viņai bija zināms, ka viņas papildus strādā SIA /Nosaukums B/. Ar ko viņas tur nodarbojās, zina tikai virspusēji, jo ir uzņēmuma direktore. Pati, galvenokārt, nodarbojas ar grāmatvedību. Ar noliktavas lietām nenodarbojas. Liecinieci neinteresē, ar ko tur cilvēki nodarbojas. Telpas SIA /Nosaukums B/ tika iznomātas aptuveni gadu. Teritorija ir apsargāta. Tie, kam bija jāiekļūst teritorijā, caurlaidē teica pie kā brauc un viņus ielaida. Teritorijā atrodas divi lieli uzņēmumi, bet caurlaide ir viena. Apsarga pienākumos ietilpst uzzināt, kur brauc, ielaist un izlaist mašīnu. Nepieciešamības gadījumā viņi brīdina, ka pie kāda kāds brauc. Apsargi ir SIA /Nosaukums I/ darbinieki. Apsargi nefiksē ielaistās automašīnas. Lieciniece apliecina, ka ir parakstījusi līgumu, kas atrodas lietas 1.sējuma 256.lapā. Iepriekš neapgalvoja, ka bija iznomātas līdz 5 palešu vietām. Uzņēmumam ir daudz nomnieku un vietu skaits ir dažāds. Minēja, ka pieļauj tādu iespējamību, ka bija līdz piecām vietām. Saskaņā ar līgumu SIA /Nosaukums B/, varēja izmantot ne vairāk kā 10 palešu vietas.

2015.gada 22.decembra tiesas sēdē nopratināts liecinieks /pers. AB/, kurš liecināja, ka viņam ir zināms uzņēmums SIA /Nosaukums A/. 2012.gadā iepazinās ar /pers. AC/ izstādē. Tajā laikā aktīvi nodarbojās ar preču tirdzniecību. Regulāri apmeklēja izstādes. Apmainījās ar vizītkartēm. Pēc izstādes bija darījumi ar SIA /Nosaukums A/. Pirka preces, kas nepieciešamas suši ražošanai. Suši komponenti, ingredienti. Liecinieka uzņēmumā strādāja vadītājs – ekspeditors /pers. V/. Un uzņēmumam bija mikroautobuss Ford. Ar šo mikroautobusu veda preces no Rīgas. Ar to pastāvīgi nodarbojās /pers. V/. Viņš veda preces no Rīgas uz Tallinu. Liecinieks preces redzēju tikai Tallinā. /pers. V/ strādāja liecinieka uzņēmumā VK Broker, martā viņš aizgāja no darba. Saistība ar uzņēmumu O? /Nosaukums C/ lieciniekam nav. Ford Transit automašīna piederēja liecinieka uzņēmumam un visi darījumi tika veikti ar to un vienmēr vadītājs bija /pers. V/. Automašīnas reģistrācijas numurs bija BJJ 946. Preču transportēšanu veica par saviem līdzekļiem. /pers. V/ atskaitījās, iesniedzot čekus par iegādāto degvielu. Viņš saņēma algu. Lieciniekam tiek uzrādīti dokumenti, kas atrodas lietas 1.sējuma 112. un 113.lapā – invoice SKX13/005, SKX13/006, SKX13/007. Liecinieks apliecina, ka uz tiem ir gan liecinieka, gan /pers. V/ paraksts. Minētos dokumentus parakstīja, kad /pers. V/ tos atveda kopā ar preci uz Tallinu. Dokumentus atpakaļ SIA /Nosaukums A/ nosūtīja kopā ar /pers. V/, ja viņš brauca, vai arī sūtīja pa pastu. Lieciniekam tiek uzrādīta CMR lietas 1.sējuma 113.lapā. Liecinieks apstiprina, ka ar šo dokumentu tika saņemta preces no SIA /Nosaukums A/. Lieciniekam tiek uzrādīta lietas 1.sējuma 112.lapas otrā puse. Liecinieks apstiprina, ka ir šo dokumentu parakstījis. Liecinieks paskaidro, ka pēc šīs pavadzīmes preces tika sagatavotas 10.12.2013. Arī invoice tika izrakstīts 10.12.2013. Pēc šī invoice bija jāsamaksā par preci. Tikai pēc tam /pers. V/ varēja preci saņemt Rīgā. Tā kā šis datums jau bija uzdrukāts, dokumentos neko nelaboja. Apmaksas termiņi bija dažādi. Pirmajā reizē maksāja ar pēcapmaksu, jo prece bija nezināma. Ja preces nederētu, tās tiktu atgrieztas atpakaļ. Bet par šo preci Nikolajs paprasīja samaksāt avansā, samaksāja, jo preces bija zināmas. Ar SIA /Nosaukums A/ bija rakstisks līgums. Pasūtījumu veikšana notika telefoniski. Preces ir sarežģītas, tādēļ katru pozīciju vajadzēja izrunāt. Visus pasūtījumus noformēja telefonsarunā ar Nikolaju. Cenas arī uzzināja pa telefonu. Vienu reizi pirka zuša fileju, tā bija iepakota vakuuma iepakojumā. Šī prece nepatika, tādēļ vairāk to nepasūtīja. SIA /Nosaukums A/ noliktavā nekad nav bijis. Prece vienmēr tika vesta uz Tallinu – Paavli tn 8, tur ir noliktava. CMR formu – blanku ar rekvizītiem saņēma no Nikolaja. Viņš vienreiz atsūtīja. Katru reizi ierakstīja pareizo invoice numuru un palešu skaitu, ja tas mainījās, izprintēja un ar izprintēto CMR /pers. V/ brauca pēc preces. Informāciju, ko ieļaut preces pavaddokumnetos Nikolajs ziņoja pa telefonu – datumu un palešu skaitu. Pieteicējas pārstāvis uzdod jautājumu, kāpēc vienā no CMR iekraušanas vieta ir norādīta Daugavpils. Liecinieks atbild, ka drukāja no Nikolaja vizītkartes. Pats nezina no kurienes preces tika transportētas. Vladimirs zināja, kur ir jābrauc. Atbildot uz jautājumu kā izskaidro, ka invoice ir norādīta adrese Paavli tn 8, bet CMR ir Ravala 8, Tallinā, paskaidro, ka Ravala 8, Tallinā ir uzņēmuma ofisa un reģistrētā juridiskā adrese, bet Paavli 8, Tallinā, atrodas noliktava. Noliktavu īrēja. Tur ir liecinieka uzņēmuma krāvēji un visa mehanizācija. Uz Ravala 8, Tallinā nekādas preces netika nogādātas, jo tur ir tikai neliels ofiss pilsētas centrā. Tas, ka CMR nav norādīta preces saņemšanas vieta bet juridiskā adrese, ir kļūda. Atbildot uz jautājumu, kādas vēl preces tika pirktas no SIA /Nosaukums A/ bez zušu filejas, atbild, ka vairāk neko nepirka. Fileja bija iepakota vakuuma iepakojumā, kartona kastēs.

2016.gada 23.februāra tiesas sēdē nopratināts liecinieks /pers. D/, kurš liecināja, ka ir uzņēmuma SIA /Nosaukums E/ īpašnieks. Uzņēmums nodarbojas ar kravu pārvadājumiem. SIA /Nosaukums A/ tika sniegti transporta pakalpojumi, tika iznomāts tikai transportlīdzeklis. Bija rakstveida transporta pasūtījums no SIA /Nosaukums A/. SIA /Nosaukums A/ ir apmaksājis visus darījumus. SIA /Nosaukums A/ tika iznomāts mikroautobuss Mercedes Sprinter ar reģistrācijas numuru EZ 4469. Transportlīdzekļa nodošana notika tā, ka atbrauca šoferis, SIA /Nosaukums A/ pārstāvis, paņēma mašīnu un brauca savu maršrutu. Liecinieka uzņēmumam stāvlaukums ir Slāvu ielā 2E. Cik transportlīdzekļu SIA /Nosaukums E/ tajā laikā bija neatceras, jo skaits mainās. Tagad ir 8 automašīnas. Liecinieks pazīst /pers. I/, viņš strādāja SIA /Nosaukums A/ un zina viņu arī personīgi, viņš kā SIA

/Nosaukums A/ darbinieks brauca pēc transportlīdzekļa. Liecinieka uzņēmumam ar SIA /Nosaukums A/ bija viens pārvadājums. No SIA /Nosaukums A/ kontaktējās ar /pers. AF/, ja pareizi atceras, kas viņš ir SIA /Nosaukums A/ nezina, iespējams darbinieks. Transporta pasūtījums tika atsūtīts vai nu uz e-pastu, vai pa faksu, precīzi neatceras. Tur norādīts, uz kuru datumu kādu automašīnu vajag. Transportlīdzeklis Mercedes Benz Sprinter ar reģistrācijas numuru EZ 4469 piederēja liecinieka uzņēmumam, apmēram pus gadu. Tas ir mikroautobuss Mercedes Benz Sprinter Maxi. Maxi nozīmē, ka tas ir liels. Baltā krāsā. Paredzēts kravu pārvadājumiem, bez pacēlāja, tajā var iekraut 1,5 tonnas preci. Cik daudz preces ir pārvadās SIA /Nosaukums A/, nezināja. Liecinieks iznomā konkrēto mašīnu, kuru lūdz nomnieks, tad liecinieks rēķinās, ka viņš zina, kādu apjomu šajā mašīnā var iekraut. Beigās liecinieks uzzināja, ka automašīnā tika pārvadātas 2 vai 2,6 tonnas. Par šādu kravas svaru šoferim tika izteikts mutisks rājiens. To, ka ir pārsniegts atļautais svars, uzzināja no pavadzīmēm. Redzēja kopējo svaru. Atbildot uz jautājumu, kā liecinieks redzēja pavadzīmi, paskaidro, ka vajadzēja sastādīt rēķinu par mašīnas izmantošanu. Pie katra rēķina klāt nāk pavadzīme. Automašīna tika iznomāta uz dienu, iespējams, ka mašīnu paņēma vakarā un atgrieza nākamajā dienā, to precīzi neatceras. Iesniegumā tika norādīts, ka krava jāpārvadā no Rīgas uz Daugavpili. Ar konkrēto transportlīdzekli nebija iespējams pārvadāt 5396 kg.

Uz tiesas sēdi kā liecinieks tika izsaukts /pers. V/, kurš bez attaisnojoša iemesla nebija ieradies uz tiesas sēdi. Tiesas sēdē tika atzīts, ka minēto liecinieku nav iespējams nopratināt tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[6] Lietā ir strīds, vai pieteicējai pamatoti liegtas tiesības veikt PVN priekšnodokļa atskaitījumus par darījumiem ar SIA /Nosaukums B/, OÜ /Nosaukums D/ un OÜ /Nosaukums T/.

[7] Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ja preces iegādātas un pakalpojumi saņemti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļu maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem.

Atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 21.punktam, preču piegāde Eiropas Savienības teritorijā ir preču piegāde, ja preces no vienas dalībvalsts nosūta vai transportē uz citu dalībvalsti un šo preču nosūtīšanu vai transportēšanu veic preču piegādātājs vai preču saņēmējs, vai trešā persona preču piegādātāja vai preču saņēmēja vārdā.

Minētā panta 23.punkts noteic, ka preču transportēšanas galamērķis ir vieta, kur faktiski beidzas preču transportēšana.

Minētā likuma 41.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka ar nodokli apliekamiem darījumiem piemēro nodokļa standartlikmi 21 procenta apmērā, ja šajā likumā nav noteikts citādāk.

Šā likuma 43.panta ceturtajā daļā noteikts, ka nodokļa 0 procentu likmi piemēro preču piegādei Eiropas Savienības teritorijā, ja tiek izpildīti abi šie nosacījumi:

1) preču transporta pavaddokumentos un nodokļa rēķinā norādītais preču saņēmējs ir uzrādījis preču piegādātājam darījuma brīdī derīgu citas dalībvalsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru;

2) preces ir nosūtītas vai transportētas no iekšzemes uz galamērķi citā dalībvalstī, un to apliecina preču piegādātāja rīcībā esošie preču transporta pavaddokumenti.

Tādējādi preču piegādēm ES teritorijā PVN 0 procentu likme piemērojama, ja ir izpildīti abi nosacījumi.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 51.panta pirmā daļa noteic, ka nodokļa 0 procentu likmi nepiemēro, ja reģistrēts nodokļa maksātājs, kurš ir veicis darījumu, kam atbilstoši šā likuma 43.pantam [..] piemērojama nodokļa 0 procentu likme, nevar uzrādīt preču eksportu apliecinošus dokumentus vai dokumentus, kas apliecina 0 procentu likmes piemērošanu.

Likuma „Par grāmatvedību" 2.pants noteic, ka grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta nosacījumiem grāmatvedības attaisnojuma dokumentam jāatbilst faktiski notikušam darījumam un jāsniedz patiesa, salīdzināma, savlaicīga, nozīmīga, saprotama un pilnīga informācija par darījuma apstākļiem.

Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 2.punkts nosaka, ka visus uzņēmuma saimnieciskos darījumus apliecina ar dokumentiem par uzņēmuma saimnieciskā darījuma esamību, novērtē naudas izteiksmē un, ievērojot hronoloģiju, sistemātiskā kārtībā iegrāmato uzņēmuma grāmatvedības reģistros. Minēto noteikumu 8.punkts noteic, ka dokumentus, kas atbilst attaisnojuma dokumentiem noteiktajām prasībām, izmanto ierakstiem grāmatvedības reģistros, lai sistematizētu šajos dokumentos ietverto informāciju par uzņēmuma saimnieciskajiem darījumiem. Pēc attaisnojuma dokumenta pārbaudes uz tā norāda iegrāmatojumu (kontējumu) vai nodrošina šī iegrāmatojuma (kontējuma) atšifrējumu, ja iegrāmatošanu veic elektroniski. Lai novērstu iespēju izdarīt atkārtotu ierakstu, pēc attaisnojuma dokumenta ierakstīšanas attiecīgā grāmatvedības reģistrā, dokumentā norāda ieraksta kārtas numuru.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta četrpadsmitajā daļā noteikts, ka nodokļu administrācija nosaka nodokļa maksājuma apmēru, ņemot vērā nodokļu maksātāja atsevišķa darījuma vai darījumu kopuma ekonomisko saturu un būtību, nevis tikai juridisko formu. Tādējādi pārbaudot, vai nodokļa maksātājs pamatoti ir piemērojis PVN 0 procentu likmi, tiek noskaidrots ne tikai tas, vai formāli ir izpildītas normatīvo aktu prasības 0 procentu likmes piemērošanai, bet arī darījumu saturs un būtība.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) pastāvīgajā judikatūrā atzīts, ka atbilstoši likuma jēgai, priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļa rēķinam faktiski notikušu darījumu, kas atbilst visām minētajā normā norādītajām pazīmēm. Tas nozīmē, ka pirmkārt jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*sk. Augstākās Tiesas prakses vispārinājumu „Administratīvo tiesu prakse likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" normu interpretāciju un piemērošanu". Pieejams: http://at.gov.lv/lv/info/summary/administrativajastiesibas/*).

Ja objektīvi ir konstatējams, ka darījums faktiski nav noticis, bet ir vienīgi veiktas formālas darbības darījuma uzrādīšanai (piemēram, noformēti dokumenti), priekšnodokli nevar atskaitīt, un rēķina vai citu dokumentu noformēšana atskaitīšanu nepamato *(sk., piem., Augstākās tiesas 2012.gada 10.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-69 9.punktu).*

Vienlaikus atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai (*sk. 2012.gada 6.decembra sprieduma lietā Nr.C-285/11 „Bonik" 45.punktu un 2013.gada 31.janvāra sprieduma lietā Nr.C-643/11 „LVK –56" 64.punktu*) secināms, ka, lai nodokļu maksātājam liegtu tiesības veikt priekšnodokļa atskaitījumus no budžetā maksājamās nodokļa summas, nav pietiekami konstatēt tikai darījumu faktisko neesību starp nodokļu maksātāju

un tā sadarbības partneriem. Ja nodokļu administrācija no nodokļu rēķina izsniedzēja īstenotās krāpšanas vai pieļautajām nelikumībām secina, ka darījums, par kuru ir izrakstīts rēķins un kurš ir minēts, lai pamatotu pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, faktiski *nav noticis*, nodokļu administrācijai, lai varētu atteikt priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, ir jāpierāda, ņemot vērā objektīvus pierādījumus un nepieprasot nodokļu rēķina saņēmējam veikt pārbaudi, kura tam nav jāveic, ka šis saņēmējs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā.

Tātad nodokļu administrācija nevar apstāties pie konstatējuma, ka darījuma partneris faktiski darījumu nevarēja veikt. Arī tiesa savā argumentācijā nevar ar to aprobežoties.

Eiropas Savienības Tiesa apstiprinājusi, ka nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto pievienotās vērtības nodokli neietekmē apstāklis, vai pievienotās vērtības nodoklis par agrākajiem vai vēlākajiem darījumiem ir vai nav samaksāts valsts budžetā. Šādas tiesības var tikt liegtas vienīgi tad, ja ir pierādīts, ņemot vērā objektīvus pierādījumus, ka atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir bijusi krāpnieciska vai ļaunprātīga. Atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir krāpnieciska vai ļaunprātīga, ja nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka izdarīdams pirkumu, tas piedalās ar krāpšanos saistītā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā darbībā. Savukārt nodokļu maksātājs, kurš nezināja vai nevarēja zināt, ka attiecīgo darījumu piegādātājs bija iecerējis kā krāpšanu vai ka cits darījums, kas ietilpst piegādes ķēdē pirms vai pēc nodokļa maksātāja veiktā darījuma, ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanu, nevar tikt sodīts ar priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību atteikumu. Šāda sodīšana pārsniegtu to pasākumu kopumu, kas nepieciešams valsts budžeta interešu aizsardzībai (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-80/11 un C-142/11 „Mahageben" 39. – 50.punktu*).

Eiropas Savienības Tiesa ir argumentējusi arī, ka tas, vai darījumu galvenais mērķis ir vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšana, izriet no attiecīgo darījumu satura un īstās nozīmes. Vērtējot darījumu, tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā mākslīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā C-255/02 „Halifax" 81.punktu*).

Tādējādi, lai liegtu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, nav pietiekami konstatēt, ka darījums nav noticis ar konkrēto darījuma partneri. Ja iestāde konstatē, ka darījums faktiski nav noticis, tai ir jāpierāda, ka nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā.

Attīstot tiesu praksi priekšnodokļa atskaitīšanas lietās, Augstākā tiesa ir atzinusi, ka, lai liegtu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, ir jākonstatē viens no šādiem apstākļiem:

1) darījums faktiski nemaz nav noticis (preces (pakalpojumi) reāli nav piegādātas vispār, noformēti ir tikai dokumenti);

2) pieteicēja pati iesaistījusies darījumā ar fiktīvo uzņēmumu, līdz ar to nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā;

3) pieteicēja ir bijusi informēta, ka tiek iesaistīta darījumā ar fiktīvo uzņēmumu.

Pierādījumus par to, ka ar lielu ticamību pastāv kāds no minētajiem apstākļiem, jāiesniedz VID, bet tos jāatspēko pieteicējam (*sk. Augstākās tiesas 2013.gada 10.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-12/2013 10 -12.punktu*).

[8] Pieteicēja 2013.gada augusta – decembra PVN deklarācijās atskaitījusi priekšnodokli Ls 12 944,45 (18 418,29 *euro*) apmērā par darījumiem ar SIA /Nosaukums B/.

[8.1] Minēto darījumu apliecināšanai pieteicēja ir iesniegusi SIA /Nosaukums B/ izrakstītas 8 pavadzīmes *(lietas 1.sējuma 116.-119.lapa)* par suši pagatavošanai nepieciešamo preču – Sushi Nori, zuša fileja, marinēts ingvers, rīsi, vasabi mārrutku pulveris, sojas mērce, etiķis, piegādi.

Pavadzīmes par preču piegādi SIA /Nosaukums B/ vārdā parakstīja /pers. J/, bet SIA /Nosaukums A/ vārdā /pers. R/. Kā preču izsniegšanas vieta norādīta /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas novads, kur reģistrēta SIA /Nosaukums B/ noliktava. Kā preču saņemšanas vieta norādīta /adrese/, kur reģistrēta SIA /Nosaukums A/ struktūrvienība.

2013.gada 27.augusta, 9. un 18.septembra pavadzīmēs, kā preču transportētājs norādīts SIA /Nosaukums A/, vadītājs /pers. AL/, transportlīdzekļa reģistrācijas numuru EZ 4469, bet 2013.gada 1.novembra un divās 12.decembra pavadzīmēs norādīts transportlīdzeklis VW ar reģistrācijas numuru HN1791.

2013.gada 29.oktobra pavadzīmē norādīts transportētājs SIA /Nosaukums A/, transportlīdzekļa vadītājs /pers. V/, automašīna Pegueot 232 ar reģistrācijas numuru 338 BJZ, bet 2013.gada 10.decembra pavadzīmē transportlīdzeklis Ford Transit Torneo ar reģistrācijas numuru BJJ 946.

[8.2] Izvērtējot pavadzīmēs norādīto informāciju par preču transportēšanu, tiesa konstatē, ka saskaņā ar CSDD datiem automašīna ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ ir kravas furgons, kas reģistrēts uz SIA /Nosaukums E/ vārda no 2013.gada 7.februāra līdz 2.oktobrim, savukārt transportlīdzeklis ar reģistrācijas numuru HN 1791 ir reģistrēts SIA /Nosaukums F/ īpašumā no 2010.gada 5.oktobra līdz 2014.gada 9.septembrim.VID pārbaudē konstatējis, ka /pers. V/ nav reģistrēts kā SIA /Nosaukums A/ darbinieks, turklāt pārvadājumos norādītie transportlīdzekļi ir ar Igaunijas valsts transportlīdzekļu reģistrācijas numuriem.

Lietā ir SIA /Nosaukums E/ amatpersonas /pers. D/ 2014.gada 30.jūlija paskaidrojums *(lietas 1.sējuma 145.lapa)*, kurā norādīts, ka automašīna ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nebija iznomāta SIA /Nosaukums A/ un sakarā ar to nekādi līgumi par nomu nebija noslēgti. 2013.gada 27.augustā no SIA /Nosaukums A/ bija saņemts līgums – pasūtījums, lai automašīna Mercedes Printer 313 ar reģistrācijas numuru EZ 4469 veic pārvadājumu no Rīgas uz Daugavpili. Transporta pakalpojumu sniedza SIA /Nosaukums E/ valdes loceklis /pers. D/. Par šo pārvadājumu 2013.gada 26.augustā tika izrakstīts rēķins N 313 par ko 28.augustā saņemta samaksa ar pārskaitījumu. Laika periodā no 2013.gada 1.augusta līdz 20.septembrim minētā automašīna SIA /Nosaukums E/ saimnieciskajā darbībā izmantota 1 reizi. Paskaidrojumam pievienots 2013.gada 27.augusta rēķins Nr.RKD-313, 2013.gada 27.augusta ceļa zīme Nr.11/7a, konta izraksts par norēķinu veikšanu, 2013.gada 26.augusta transporta pasūtījums, 2013.gada 27.augusta pavadzīme ATO 0095 *(lietas 1.sējuma 151.lapa).*

2014.gada 10.novembrī /pers. D/ sniedzis papildus paskaidrojumu *(lietas 1.sējuma 153.lapa)*, kurā norādīts, ka iepriekšējā paskaidrojumā tika kļūdaini norādīts, ka 2013.gada 27.augustā ar automašīnu Mercedes Printer 313 ar reģistrācijas numuru EZ 4469 transporta pakalpojumus sniedza SIA /Nosaukums E/ amatpersona /pers. D/. Minētā automašīna tika piešķirta SIA /Nosaukums A/ uz 2013.gada 27.augusta pasūtījuma pamata kā transporta vienība bez autovadītāja, par ko tika izrakstīts rēķins.

2016.gada 23.februāra tiesas sēdē nopratināts liecinieks /pers. D/, kurš liecināja, ka ir uzņēmuma SIA /Nosaukums E/ īpašnieks. Uzņēmums nodarbojas ar kravu pārvadājumiem. SIA /Nosaukums A/ tika sniegti transporta pakalpojumi, tika iznomāts tikai transportlīdzeklis. Bija rakstveida transporta pasūtījums no SIA /Nosaukums A/. SIA /Nosaukums A/ ir apmaksājis visus darījumus. SIA /Nosaukums A/ tika iznomāts mikroautobuss Mercedes Sprinter ar reģistrācijas numuru EZ 4469. Transportlīdzekļa nodošana notika tā, ka atbrauca šoferis, SIA /Nosaukums A/ pārstāvis, paņēma mašīnu un brauca savu maršrutu. Liecinieka uzņēmumam stāvlaukums ir Slāvu ielā 2E. Cik transportlīdzekļu SIA /Nosaukums E/ tajā laikā bija neatceras, jo skaits mainās. Tagad ir 8 automašīnas. Liecinieks pazīst /pers. I/, viņš strādāja SIA /Nosaukums A/ un zina viņu arī personīgi, viņš kā SIA /Nosaukums A/ darbinieks brauca pēc transportlīdzekļa. Liecinieka uzņēmumam ar SIA /Nosaukums A/ bija viens pārvadājums. No SIA /Nosaukums A/, ja pareizi atceras, kontaktējās ar /pers. AF/. Kas viņš ir SIA /Nosaukums A/ nezina, iespējams darbinieks. Transporta pasūtījums tika atsūtīts vai nu

uz e-pastu, vai pa faksu, precīzi neatceras. Tur norādīts, uz kuru datumu kādu automašīnu vajag. Transportlīdzeklis Mercedes Benz Sprinter ar reģistrācijas numuru EZ 4469 piederēja liecinieka uzņēmumam, apmēram pus gadu. Tas ir mikroautobuss Mercedes Benz Sprinter Maxi. Maxi nozīmē, ka tas ir liels, baltā krāsā, paredzēts kravu pārvadājumiem, bez pacēlāja. Tajā var iekraut 1,5 tonnas preci. Cik daudz preces pārvadās SIA /Nosaukums A/ nezināja. Liecinieks iznomā konkrēto mašīnu, kuru lūdz nomnieks, tad liecinieks rēķinās, ka viņš zina, kādu apjomu šajā mašīnā var iekraut. Beigās liecinieks uzzināja, ka automašīnā tika pārvadātas 2 vai 2,6 tonnas. Par šādu kravas svaru šoferim tika izteikts mutisks rājiens. To, ka ir pārsniegts atļautais svars, uzzināja no pavadzīmēm. Redzēja kopējo svaru. Atbildot uz jautājumu, kā liecinieks redzēja pavadzīmi, paskaidro, ka vajadzēja sastādīt rēķinu par mašīnas izmantošanu. Pie katra rēķina klāt nāk pavadzīme. Automašīna tika iznomāta uz dienu, iespējams, ka mašīnu paņēma vakarā un atgrieza nākamajā dienā, to precīzi neatceras. Iesniegumā tika norādīts, ka krava jāpārvadā no Rīgas uz Daugavpili. Ar konkrēto transportlīdzekli nebija iespējams pārvadāt 5396 kg.

Pārbaudot minētajos /pers. D/ paskaidrojumos, tiesas sēdē sniegtajā liecībā un darījuma dokumentos norādīto informāciju, tiesa konstatē, ka tajos ir konstatējamas pretrunas un neprecizitātes. Sākotnēji sniegtajā paskaidrojumā /pers. D/ norādīja, ka transporta pakalpojumus sniedza pats, bet vēlāk sniegtajā paskaidrojumā un tiesas sēdē sniegtajā liecībā norāda, ka SIA /Nosaukums A/ tika iznomāts tikai transportlīdzeklis. Vērtējot kopumā lietā esošos pierādījumus par transporta pakalpojumu sniegšanu, tiesa konstatē, ka /pers. D/ sākotnējā paskaidrojumā ir sniedzis kļūdainu informāciju par transporta pakalpojumu sniegšanu, kas neatbilst paskaidrojumam pievienotajiem dokumentiem, proti, paskaidrojumā norāda, ka transporta pakalpojuma pasūtījums bijis saņemts 27.augustā, kaut no pievienotā pasūtījuma redzams, ka tas iesniegts 26.augustā. Tāpat pretrunīga ir paskaidrojuma 1. un 2.punktā norādītā informācija, ka transportlīdzeklis SIA /Nosaukums A/ netika iznomāts, tai pašā laikā norādot, ka 27.augustā tas tika nodots SIA /Nosaukums A/ rīcībā. Tāpat arī vēlāk sniegtajā 2014.gada 10.novembra paskaidrojumā ir kļūdaini norādīts uz 2013.gada 27.augusta transporta pasūtījumu, kaut tas ir bijis 26.augustā. Tāpat sākotnējā paskaidrojumā /pers. D/ ir norādījis kļūdainu iznomātā transportlīdzekļa marku Mercedes Printer, kaut pareizi ir Mercedes Sprinter. Minētais norāda uz to, ka /pers. D/, sniedzot paskaidrojumu, nav pievērsis uzmanību darījuma dokumentos norādītajai informācijai kā rezultātā ir sniedzis kļūdainu informāciju. Tiesas sēdē /pers. D/ apstiprināja transportlīdzekļa iznomāšanu pieteicējai 2013.gada 27.augustā, tādējādi apstiprinot darījumu.

/pers. I/, rakstveidā atbildot uz tiesas jautājumiem, paskaidroja, ka pildot darba pienākumus SIA /Nosaukums A/ veica preču pārvadāšanu no SIA /Nosaukums B/, pārvadājumus ir veicis 2013.gada otrajā pusē un 2014.gada pirmajā pusē, konkrētus datumus, kad pārvadājumi tika veikti neatceras. Pārvadāja preces suši pagatavošanai, preces kārbās, bija saldētas zivis vakuuma iesaiņojumā, kuru neietekmēja laika apstākļi. Pārvadājumus veica no Rīgas (Ķekavas pagasta) uz Daugavpili, atceras aptuveni 10 pārvadājumus. Transportlīdzekļu, ar kuriem pārvadāja preces, reģistrācijas numurus neatceras, bet tie bija mikroautobusi – Mercedes Benz, Volkswagen, Citroen Berlingo. Transportlīdzekļi piederēja ekspedīcijas kompānijai /Nosaukums E/, SIA /Nosaukums A/ un vēl vienai, kuras nosaukumu neatceras. Mikroautobusa celtspēja bija 2,5 t, Citroen bija mazāks, precīzi neatceras. Preci izsniedza pārdevēja pārstāvis, to iekrāva pats. Pārdevēja pārstāvis izsniedza pavadzīmes. Galapunktā preces saņēma SIA /Nosaukums A/ darbinieki. Preces tika saņemtas Ķekavas pagastā, /Nosaukums G/. Preču iekraušanu un izkraušanu veica pats. Darba uzdevumus deva /pers. AF/. Automašīnas, kuras tika izmantotas pārvadājumu veikšanā, saņēma pats no ekspeditoriem, pats sazinājās ar viņu pārstāvjiem.

Pārbaudot, vai minētajā dienā transportlīdzekli vadīja /pers. I/, tiesa konstatē, ka SIA /Nosaukums A/ darba laika uzskaites tabelē par 2013.gada 27.augustu /pers. I/ nav uzskaitītas nostrādātas darba stundas, līdz ar to, tiesa konstatē, ka 2013.gada 27.augustā /pers. I/ neveica preču transportēšanu maršrutā Rīga – Daugavpils. Turklāt lietā esošā 2013.gada 27.augusta ceļazīmē Nr.11/7 kā transportlīdzekļa vadītājs norādīts /pers. D/, tādējādi secināms, ka 2013.gada 27.augusta pavadzīmē Nr.ATO0095 ir norādīta nepatiesa informācija par transporta pakalpojumu sniedzēju, kā dēļ nav iespējams pārliecināties par preču transportēšanu no SIA /Nosaukums B/ uz SIA /Nosaukums A/.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka Lēmumā norādīts, ka /pers. D/ paskaidrojumā norādījis, ka 2013.gada 27.augusta pavadzīmē Nr.ATO 0095 kļūdaini norādīts vadītājs /pers. I/ un pārvadātājs SIA /Nosaukums A/, jo šāda informācija nav iekļauta ne /pers. D/ 2014.gada 30.jūlija, ne 10.novembra paskaidrojumā.

Ņemot vērā, ka SIA /Nosaukums A/ nomāja transportlīdzekli, nodrošinot to ar degvielu un transportlīdzekļa vadītāju, SIA /Nosaukums A/ ir jābūt noformētiem dokumentiem, kas apliecina transportlīdzekļa vadītāja darbu konkrētajā dienā, nobraukto attālumu un izlietoto degvielu, taču pieteicējas iesniegtajā degvielas patēriņa un norakstīšanas aprēķinā par 2013.gada augustu un septembri nav iekļauta automašīna ar reģistrācijas numuru EZ 4469 *(lietas 1.sējuma 155.-161.lapa).*

Ievērojot to, ka degvielas norakstīšanas aprēķinā ir iekļauta informācija par izlietoto degvielu arī nomātajiem transportlīdzekļiem, piemēram, 2013.gada septembra, novembra un decembra aprēķinā ir iekļauta informācija par no SIA /Nosaukums F/ nomātā transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ patērēto degvielu, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav apstiprinājusies informācija par no SIA /Nosaukums E/ iznomātā transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ izmantošanu 2013.gada 27.augustā preču pārvadāšanā no SIA /Nosaukums B/. Ievērojot to, ka nav konstatējama minētajā pavadzīmē norādīto preču transportēšana, secināms, ka pavadzīme Nr.ATO 0095 satur nepatiesu informāciju un to nevar atzīt par darījumu apliecinošu dokumentu, tādējādi VID pamatoti neatzina minētajā pavadzīmē norādīto preču iegādi no SIA /Nosaukums B/ un liedza pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanu.

[8.3] Par preču transportēšanu saskaņā ar citām pavadzīmēm, kurās kā transporta pakalpojumu sniedzējs norādīta SIA /Nosaukums A/, transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, tiesa konstatē turpmāk minēto.

VID pārbaudei tika iesniegtas 2013.gada 9.septembra, 29.oktobra, 10.decembra, un 12.decembra pavadzīmes, kurās kā pārvadātājs norādīta SIA /Nosaukums A/, kā vadītājs /pers. I/ un transportlīdzeklis ar reģistrācijas numuru EZ 4469.

Pēc audita pabeigšanas pieteicēja VID iesniegusi labotas minētās pavadzīmes, kurās labota informācija par preču transportētāju, to svītrojot un norādot, ka preču saņemšanas un izsniegšanas vieta ir /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas pagasts bez izvešanas vai transportēšanas. Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka minētajās pavadzīmēs kļūdaini norādīta preču transportēšana, jo preces netika transportētas un SIA /Nosaukums A/ tās no minētās adreses pārdeva tālāk Igaunijas uzņēmumiem /Nosaukums D/ un /Nosaukums C/.

Arī no SIA /Nosaukums E/ amatpersonas /pers. D/ paskaidrojumiem un liecības tiesas sēdē izriet, ka transportlīdzeklis ar reģistrācijas numuru EZ 4469 SIA /Nosaukums A/ tika iznomāts tikai vienu reizi 2013.gada 27.augustā, līdz ar to, tiesa atzīst, ka SIA /Nosaukums B/ 2013.gada 9.septembra, 29.oktobra, 10.decembra, un 12.decembra pavadzīmēs norādījusi kļūdainu informāciju par preču transportēšanu. Minēto tiesas sēdē apliecināja gan pieteicējas pārstāvis, gan SIA /Nosaukums B/ amatpersona /pers. J/, proti, ka netika pievērsta uzmanība pavadzīmēs norādītajai informācijai par transportlīdzekli un vadītāju, kā arī netika salīdzināts, vai pavadzīmēs norādītais transportlīdzeklis un vadītājs ir arī faktiski uz vietas esošais. No paskaidrojumiem secināms, ka pavadzīmes tika sastādītas pamatojoties uz SIA /Nosaukums A/ telefoniski vai elektroniski atsūtītās informācijas pamata, tādējādi, ja SIA /Nosaukums A/ atsūtīja kļūdainu informāciju SIA /Nosaukums B/, tad minētā sabiedrība pavadzīmē iekļāva kļūdaino informāciju, turklāt nepārbaudīja tās patiesumu.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka atsaukšanās uz pavadzīmēs konstatētām neprecizitātēm, kas attiecas uz preču transportēšanu, pati par sevi nevar būt par pietiekamu pamatu, lai atzītu, ka konkrētie darījumi faktiski nav notikuši, vai nav notikuši ar pavadzīmēs norādīto darījumu partneri. Lai nonāktu pie šāda secinājuma, ir jāvērtē arī cita informācija, kas raksturo darījuma būtību, konkrētajā gadījumā ir jāizvērtē, vai pieteicēja varēja iegādāties

preces no SIA /Nosaukums B/ un bez transportēšanas uz savu noliktavu, tās pārdot tālāk Igaunijas uzņēmumiem, un vai lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai atzītu preču transportēšanu Igaunijas uzņēmumiem par faktiski notikušu. Turpmāk tiesa pārbaudīs minētos apstākļus.

[8.4] Pārbaudot pieteicējas realizācijas darījumus Igaunijas uzņēmumam O? /Nosaukums C/, tiesa konstatē turpmāk minēto.

Saskaņā ar 2013.gada 9.septembra pavadzīmi ATO 9110 pieteicēja iegādājusies no SIA /Nosaukums B/ preces (suši komponentus) – sushi nori (140g) 300 gab., zuša fileju 150 kg, marinētu ingveru 300 kg, sushi etiķi (20 l) 40 gab., vasabi mārrutku pulveri 350 kg, rīsus (18,14 kg) 100 maisi, sojas mērci (18,9 l) 20 spaiņi, garšvielu maisījumu 40 kg, koka kociņus (3000 iepak.) 15 gab. Pavadzīmi parakstījuši /pers. R/ un /pers. J/.

Pieteicēja norāda, ka minētās preces no SIA /Nosaukums B/ noliktavas /Nosaukums G/, Ķekavas pagastā tika pārdotas O? /Nosaukums C/.

Par minēto darījumu SIA /Nosaukums A/ 2013.gada 10.septembrī ir izrakstījusi O? /Nosaukums C/ invoice Nr.SKX13/004 *(lietas 1.sējuma 115.lapa)* par preču (suši komponentu) pārdošanu. Invoice norādīts tas pats preču sortiments un daudzums, kas bija norādīts SIA /Nosaukums B/ 2013.gada 9.septembra pavadzīmē ATO 9110.

2013.gada 10.septembrī noformēta CMR *(lietas 1.sējuma 115.lapa)*, kurā norādīts preču daudzums 3 paletes. Kā preču iekraušanas vieta norādīta Stacijas iela, Daugavpils, kā preču izkraušanas vieta Paavli 8, Tallina, Igaunija. CMR ir atsauce uz pavadzīmi Nr.SKX13/004. CMR kā preču transportētājs norādīta O? /Nosaukums C/, vadītājs /pers. V/, automašīna Peugeot Boxer ar reģistrācijas Nr.155 BGF.

Iegādāto preču vērtība ir 19 932,50 *euro*.

Lietā ir vēl viena CMR *(lietas 1.sējuma 57.lapa)*, kas noformēta ar citu datumu, proti, 2013.gada 11.septembri, kurā ir atspoguļota identiska informācija.

[8.5] 2014.gada 14.oktobrī saņemta informācija no Igaunijas nodokļu administrācijas *(lietas 2.sējuma 27.lapa),* kurā norādīts, ka kopš 2014.gada 2.marta O? /Nosaukums C/ ir izslēgts no PVN maksātāju reģistra, jo uzņēmumam nebija saimnieciskās darbības Igaunijā. Uzņēmums nepakļāvās nodokļu administrācijas rīkojumam un neieradās, lai pierādītu savu saimniecisko darbību Igaunijā. Darījumu laikā ar SIA /Nosaukums A/ uzņēmuma īpašniece un valdes locekle bija /pers. AT/, kura pati veica pasūtījumu. /pers. AT/ kontaktpersona no SIA /Nosaukums A/ puses bija /pers. R/. Preces iekrāva SIA /Nosaukums A/ noliktavā /adrese/ un transportēja uz Paavli 8, Tallina, Igaunija. O? /Nosaukums C/ tur nomāja noliktavu no Kaubanduslik Vahenduslik Eesti Toornetarne O?. No SIA /Nosaukums A/ puses preces izsniedza /pers. R/ un preces iekrāva noliktavas darbinieks. Saskaņā ar /pers. AT/ iesniegto CMR, preces tika transportētas tajā pašā dienā, kad tika izrakstīts rēķins – 2013.gada 10.septembrī. Darījumu laikā transportlīdzeklis Peugeot Boxer ar reģistrācijas numuru155 BGF piederēja O? /Nosaukums C/. /pers. V/ bija šī uzņēmuma darbinieks. O? /Nosaukums C/ PVN deklarācijā par 2013.gada septembri ir deklarējis darījumu. Uzņēmums SIA /Nosaukums A/ ir samaksājis 14 000 *euro*, bet atlikusī summa 5932,50 *euro*, joprojām nav samaksāta.

Līdz ar sniegto informāciju VID saņēmis arī /pers. AT/ Igaunijas nodokļu administrācijai iesniegtos grāmatvedības dokumentus *(lietas 2.sējuma 28.-30.lapa)*.

[8.6] Par darījumiem pieteicējas pilnvarotā persona /pers. R/ 2014.gada 13.novembrī sniedzis VID paskaidrojumu *(lietas 2.sējuma 159., 160.lapa)*, ka saņēma elektronisku pieprasījumu no /pers. AT/. Līgums bija noslēgts mutiski. Vai uzņēmums nodarbojās ar suši realizāciju – nezina. Pārtikas kvalitātes sertifikāti netika izsniegti, jo darījumu partneris tos nejautāja. Preces tika izsniegtas pēc adreses /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas pagasts, kur atrodas noliktavas. Tās izsniedza un preču pircēja transportlīdzeklī iekrāva noliktavas darbinieki. Preces saņēma un pārbaudīja pircēja transportlīdzekļa vadītājs. Invoice parasti izraksta pats, uzņēmuma juridiskajā adresē. Preču uzcenojums ir apmēram 10-20%. Preces bija iepakotas kārbās un maisos. CMR noformēja Igaunijas pircējs. Rēķina izrakstīšanas datums atšķiras no CMR datuma, jo tas atkarīgs no preču piegādes datuma uz Eiropu.

2014.gada 19.marta paskaidrojumā *(lietas 2.sējuma 161.lapa)* /pers. R/ paskaidroja, ka preces izsniegtas /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas pagasts, bet grāmatvedības dokumentos parādās tikai adrese /adrese A/, lai pieteicējas pircēji nevarētu samainīties ar informāciju ar SIA /Nosaukums B/ un iepazīties ar minētā uzņēmuma amatpersonu un tad darboties bez starpniecības uzņēmuma SIA /Nosaukums A/. No noliktavas O? /Nosaukums C/ un O? /Nosaukums D/ preces transportēja ar savu transportu.

[8.7] Izvērtējot minēto informāciju, tiesa atzīst, ka ir konstatējama nepatiesas informācijas norādīšana grāmatvedības dokumentos, kā dēļ nav iespējams izsekot darījuma norisei no tā sākuma līdz beigām un pārliecināties, ka darījums ir faktiski noticis. /pers. R/ norādītais, ka invoice un CMR kā preču izsniegšanas vieta norādīta /adrese/, lai darījuma partneri nevarētu sakontaktēties ar pieteicējas piegādātāju un turpmāk veikt darījumus bez pieteicējas starpniecības, būtu loģisks gadījumā, ja preces transportētu pati pieteicēja. Ņemot vērā, ka preces O? /Nosaukums C/ un O? /Nosaukums D/ transportēja ar savu transportu, turklāt to darīja šo uzņēmumu darbinieks /pers. V/, tad konkrētajā gadījumā pieteicējas pircējiem tāpat bija zināma faktiskā preču iekraušanas vieta adresē /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas pagasts. To apliecina arī /pers. V/ Igaunijas nodokļu administrācijai sniegtais paskaidrojums *(lietas 2.sējuma 52.lapa)*.

Tāpat tiesa atzīst, ka minētais /pers. R/ arguments neizskaidro, kādēļ par preču transportēšanu O? /Nosaukums C/ ir noformētas divas CMR ar dažādu transportēšanas datumu. Proti, būtiska nesakritība grāmatvedības dokumentos ir nevis tā, ka invoice ir izrakstīts 2013.gada 10.septembrī un CMR ir izrakstīts 2013.gada 11.septembrī, bet gan tas, ka ir noformēta vēl viena CMR ar 2013.gada 10.septembra datumu un pieteicēja VID iesniegusi vienu CMR, bet Igaunijas nodokļu administrācija otru CMR. Šo apstākli tiesas sēdē nav izskaidrojis arī pieteicējas pārstāvis. Apstāklis, ka par vienu preču transportēšanu pastāv divi dažādi pārvadājuma dokumenti, pats par sevi liecina par to, ka dokumenti tikuši noformēti formāli.

Tāpat pastāv neatbilstības paskaidrojumos arī par citiem darījuma apstākļiem, piemēram, /pers. V/ paskaidroja, ka preces izsniedza /pers. R/, savukārt /pers. R/ paskaidroja, ka preces izsniedza un pircēja transportlīdzeklī iekrāva noliktavas darbinieki.

Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka saskaņā ar invoice ir pārvadātas preces, kuru kopējais svars sastāda aptuveni 3874 kg. Atbilstoši interneta vietnē http://www.amserv.lv/auto/boxer-tehniskie-parametri pieejamai informācijai automašīnas Peugeot Boxer kravnesība ir līdz 1600 kg. Tiesas ieskatā, apstāklis, ka saskaņā ar grāmatvedības dokumentiem ar automašīnu ir pārvadāts vairāk kā 2 reizes lielāks preču daudzums, nekā konkrētais transportlīdzeklis var pārvest, papildus norāda uz to, ka preču transportēšana un pārdošana O? /Nosaukums C/ faktiski nav notikusi. Ievērojot minēto, VID pamatoti liedza tiesības pieteicējai atskaitīt priekšnodokli par darījumu ar minēto uzņēmumu.

[8.8] Pārbaudot pieteicējas realizācijas darījumus Igaunijas uzņēmumam O? /Nosaukums D/, tiesa konstatē turpmāk minēto.

Saskaņā ar SIA /Nosaukums A/ 2013.gada 29.oktobrī, 10. un 17.decembrī O? /Nosaukums D/ izrakstīto invoice Nr.SKX13/005, SKX13/006 un SKX13/007 *(lietas 1.sējuma 112.,113.lapa)* par preču (suši komponentu) pārdošanu. Invoice norādīts tas pats preču sortiments un daudzums, kas bija norādīts SIA /Nosaukums B/ 2013.gada 29.oktobra pavadzīmē ATO 0144, 2013.gada 10.decembra pavadzīmē ATO 0172 un 2013.gada 12.decembra pavadzīmē ATO 0178.

Saskaņā ar 2013.gada 29.oktobrī, 18.decembrī un 19.decembrī noformēto CMR *(lietas 1.sējuma 113., 114.lapa)*, norādīts preču daudzums 3 paletes. Kā preču iekraušanas vieta norādīta /adrese/, kā preču izkraušanas vieta Ravala 8, Tallina, Igaunija. CMR ir atsauce uz pavadzīmi Nr.SKX13/005, SKX13/006 un SKX13/007. CMR kā preču transportētājs norādīta O? /Nosaukums D/, vadītājs /pers. V/, automašīna ar reģistrācijas Nr.946 BJJ.

Iegādāto preču vērtība saskaņā ar invoice attiecīgi 18 209,00 *euro,* 18 043,50 *euro* un 18 849,00 *euro.* Invoice kā preču transportēšanai

izmantotais transportlīdzeklis norādīts Ford Transit Tourneo ar valsts reģistrācijas numuru 946 BJJ, vadītājs /pers. V/.

[8.9] 2014.gada 23.oktobrī saņemta informācija no Igaunijas nodokļu administrācijas *(lietas 2.sējuma 31.lapa),* kurā norādīts, ka O? /Nosaukums D/ amatpersona ir /pers. BC/, pilnvarotā persona /pers. AB/. Uzņēmuma saimnieciskās darbības veids ir patēriņa preču vairumtirdzniecība. O ? /Nosaukums D/ pārbaudei iesniedza visus SIA /Nosaukums A/ rēķinus. O? /Nosaukums D/ apstiprināja preču saņemšanu un preces tika iegrāmatotas, deklarētas un apmaksātas par summu 109 447,50 *euro.* Saskaņā ar O? /Nosaukums D/ pilnvarotās personas preču pasūtījumu no SIA /Nosaukums A/ veica /pers. AB/ telefoniski. Pirmais līgums ar SIA /Nosaukums A/ tika noslēgts starp /pers. AB/ un /pers. R/ pārtikas gada tirgū Rīgā. Pēc /pers. AB/ vārdiem, preces tika saņemtas noliktavā, pēc adreses /adrese B/ un transportētas uz adresi Paavli 8, Tallina O? /Nosaukums D/ tur nomāja noliktavu no Kaubanduslik Vahenduslik Eesti. No SIA /Nosaukums A/ puses preces izsniedza /pers. R/. Preces automašīnā iekrāva O? /Nosaukums D/ šoferis /pers. V/. Par nesakritībām datumos starp invoice un CMR, /pers. AB/ paskaidroja, ka kavēšanās par preču pieņemšanu (piemēram, preces izsniegtas 2013.gada 10.decembrī, bet saskaņā ar CMR tās saņemtas 2013.gada 18.decembrī) varētu būt saistīta ar laika apstākļiem, brīvdienām, nedēļas nogali, tehniskām problēmām. Automašīna Ford Transit Torneo ar valsts reģistrācijas numuru 946 BJJ, pieder O? /Nosaukums D/. Preces tika pārdotas Slovākijas uzņēmumam TOP Trade Links S.R.O.

[8.10] Par darījumiem ar O? /Nosaukums D/ pieteicējas pilnvarotā persona /pers. R/ 2014.gada 13.novembrī sniedzis VID paskaidrojumu *(lietas 2.sējuma 159., 160.lapa)*, kurā norāda, ka preces /pers. AB/ pasūtīja izstādē Riga Food. Līgums ir noslēgts. Vai uzņēmums nodarbojās ar suši realizāciju – nezina. Pārtikas kvalitātes sertifikāti netika izsniegti, jo darījuma partneris tos nejautāja. Preces tika izsniegtas adresē /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas pagasts, kur atrodas noliktavas. Preces izsniedza un pircēja transportlīdzeklī iekrāva noliktavas darbinieki. Preces saņēma un pārbaudīja pircēja transportlīdzekļa vadītājs. Invoice parasti izraksta pats uzņēmuma juridiskajā adresē. Preču uzcenojums ir aptuveni 10 -20%. Preces bija iepakotas kārbās un maisos. CMR noformēja Igaunijas pircējs. Invoice un CMR datums atšķiras, jo tas atkarīgs no preču piegādes datuma uz Eiropu.

[8.11] Tiesas sēdē /pers. AB/ liecināja, ka viņam ir zināms uzņēmums SIA /Nosaukums A/. 2012.gadā iepazinās ar Nikolaju (domāts /pers. R/) Riga Food izstādē. Tajā laikā aktīvi nodarbojās ar preču tirdzniecību. Regulāri apmeklēja izstādes. Apmainījās ar vizītkartēm. Pēc izstādes bija darījumi ar SIA /Nosaukums A/. Pirka preces, kas nepieciešamas suši ražošanai. Suši komponenti, ingredienti. Liecinieka uzņēmumā strādāja vadītājs – ekspeditors /pers. V/. Un uzņēmumam bija mikroautobuss Ford. Ar šo mikroautobusu veda preces no Rīgas. Ar to pastāvīgi nodarbojās /pers. V/. Viņš veda preces no Rīgas uz Tallinu. Liecinieks preces redzēja tikai Tallinā. /pers. V/ strādāja liecinieka uzņēmumā VK Broker, martā viņš aizgāja no darba. Saistība ar uzņēmumu O? /Nosaukums C/ lieciniekam nav. Ford Transit automašīna piederēja liecinieka uzņēmumam un visi darījumi tika veikti ar to, un vienmēr vadītājs bija /pers. V/. Automašīnas reģistrācijas numurs bija BJJ 946. Preču transportēšanu veica par saviem līdzekļiem. /pers. V/ atskaitījās, iesniedzot čekus par iegādāto degvielu. Viņš saņēma algu. Lieciniekam tiek uzrādīti dokumenti, kas atrodas lietas 1.sējuma 112. un 113.lapā – invoice SKX13/005, SKX13/006, SKX13/007. Liecinieks apliecina, ka uz tiem ir gan liecinieka, gan /pers. V/ paraksts. Minētos dokumentus parakstīja, kad /pers. V/ tos atveda kopā ar preci uz Tallinu.

Dokumentus atpakaļ SIA /Nosaukums A/ nosūtīja kopā ar /pers. V/, ja viņš brauca, vai arī sūtīja pa pastu. Lieciniekam tiek uzrādīta CMR lietas 1.sējuma 113.lapā. Liecinieks apstiprina, ka ar šo dokumentu tika saņemta preces no SIA /Nosaukums A/. Lieciniekam tiek uzrādīta lietas 1.sējuma 112.lapas otrā puse. Liecinieks apstiprina, ka ir šo dokumentu parakstījis. Liecinieks paskaidro, ka pēc šīs pavadzīmes preces tika sagatavotas 10.12.2013. Arī invoice tika izrakstīts 10.12.2013. Pēc šī invoice bija jāsamaksā par preci. Tikai pēc tam /pers. V/ varēja preci saņemt Rīgā. Tā kā šis datums jau bija uzdrukāts, dokumentos neko nelaboja. Apmaksas termiņi bija dažādi. Pirmajā reizē maksāja ar pēcapmaksu, jo prece bija nezināma. Ja preces nederētu, tās tiktu atgrieztas atpakaļ. Bet par šo preci Nikolajs paprasīja samaksāt avansā, samaksāja, jo preces bija zināmas. Ar SIA /Nosaukums A/ bija rakstisks līgums. Pasūtījumu veikšana notika telefoniski. Preces ir sarežģītas, tādēļ katru pozīciju vajadzēja izrunāt. Visus pasūtījumus noformēja telefonsarunā ar Nikolaju. Cenas arī uzzināja pa telefonu. Vienu reizi pirka zuša fileju, tā bija iepakota vakuuma iepakojumā. Šī prece nepatika, tādēļ vairāk to nepasūtīja. SIA /Nosaukums A/ noliktavā nekad nav bijis. Prece vienmēr tika vesta uz Tallinu – Paavli tn 8, tur ir noliktava. CMR formu – blanku ar rekvizītiem saņēma no Nikolaja. Viņš vienreiz atsūtīja. Katru reizi ierakstīja pareizo invoice numuru un palešu skaitu, ja tas mainījās, izprintēja un ar izprintēto CMR /pers. V/ brauca pēc preces. Informāciju, ko ieļaut preces pavaddokumnetos Nikolajs ziņoja pa telefonu – datumu un palešu skaitu. Uz pieteicējas pārstāvja jautājumu, kāpēc vienā no CMR iekraušanas vieta ir norādīta Daugavpils, atbild, ka drukāja no Nikolaja vizītkartes. Pats nezina no kurienes preces tika transportētas. Vladimirs zināja, kur ir jābrauc. Atbildot uz jautājumu kā izskaidro, ka invoice ir norādīta adrese Paavli tn 8, bet CMR ir Ravala 8, Tallinā, paskaidro, ka Ravala 8, Tallinā ir uzņēmuma ofisa un reģistrētā juridiskā adrese, bet Paavli 8, Tallinā, atrodas noliktava. Noliktavu īrēja. Tur ir liecinieka uzņēmuma krāvēji un visa mehanizācija. Uz Ravala 8, Tallinā nekādas preces netika nogādātas, jo tur ir tikai neliels ofiss pilsētas centrā. Tas, ka CMR nav norādīta preces saņemšanas vieta bet juridiskā adrese, ir kļūda. Atbildot uz jautājumu, kādas vēl preces tika pirktas no SIA /Nosaukums A/ bez zušu filejas, atbild, ka vairāk neko nepirka. Fileja bija iepakota vakuuma iepakojumā, kartona kastēs.

[8.12] Izvērtējot minēto informāciju, tiesa atzīst, ka /pers. AB/ nav bijis noliktavā, no kuras tika vestas preces, kā arī nav piedalījies pie preču saņemšanas.

/pers. AB/ norādīja, ka zušu fileju no pieteicējas pirka tikai vienu reizi, bet tā kā prece nepatika, tad vairāk nepirka. Pārbaudot invoice, tiesa secina, ka visi trīs invoice ir izrakstīti cita starp arī par zušu filejas pārdošanu, kas ir pretrunā /pers. AB/ norādītajam, ka šis produkts tika pirksts tikai vienu reizi. Minētais norāda uz to, ka darījumi starp pieteicēju un O? /Nosaukums D/ nav notikuši tādā veidā, kā tas ir atspoguļots pieteicējas grāmatvedības dokumentos.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar internetā pieejamo informāciju automašīnas Ford Transit Tourneo kravnesība ir līdz 2500 kg, bet saskaņā ar invoice norādīto informāciju, ar minēto transportlīdzekli pārvadāta krava 1950,2 kg, 2654,4 kg un 3354,4 kg apmērā. Tiesas ieskatā, apstāklis, ka saskaņā ar grāmatvedības dokumentiem ar automašīnu ir pārvadāts lielāks preču daudzums, nekā konkrētais transportlīdzeklis var pārvest, papildus norāda uz to, ka preču transportēšana un pārdošana O? /Nosaukums D/ faktiski nav notikusi. Ievērojot minēto, VID pamatoti liedza tiesības pieteicējai atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar minēto uzņēmumu.

[9] Par preču transportēšanu, kurās ticis izmantots SIA /Nosaukums F/ transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, tiesa konstatē turpmāk minēto. 2014.gada 11.augustā SIA /Nosaukums F/ amatpersona /pers. G/ sniedzis paskaidrojumu *(lietas 1.sējuma 163.lapa)*, ka 2013.gada 18.septembrī, 1.novembrī, 12.decembrī, 2014.gada 10.janvārī un 7.februārī SIA /Nosaukums A/ tika iznomāts kravas furgons VW LT32 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/. Automašīnu saņēma /pers. I/. Par pakalpojumu tika izrakstīti rēķini, kas tika apmaksāti ar bankas pārskaitījumu. Minēto automašīnu SIA /Nosaukums F/ izmantoja arī savā saimnieciskajā darbībā.

Pārvadājumu apliecināšanai iesniegti turpmāk minētie dokumenti – 2013.gada 17.septembra transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nomas līgums *(lietas 1.sējuma 175.lapa),* SIA /Nosaukums F/ izrakstītie rēķini *(lietas 1.sējuma 176.-178.lapa)*.

Izvērtējot noslēgtā transportlīdzekļa nomas līguma saturu, tiesa konstatē, ka saskaņā ar tā 2.1.punktu automašīna tiek nodota SIA /Nosaukums A/ līguma parakstīšanas brīdī, savukārt saskaņā ar līguma 2.2.punktu atpakaļ automašīna tiek nodota līguma termiņa beigās, proti, 2013.gada 31.decembrī.

Minētais neatbilst SIA /Nosaukums F/ amatpersonas paskaidrojumā norādītajam, ka arī paši turpināja izmantot transportlīdzekli saimnieciskajā darbībā.

Tiesas sēdē /pers. BG/ liecināja, ka SIA "/pers. P/" ir bijuši darījumi ar SIA "SKATEX", proti, tika vairākas reizes izīrēta automašīna, neliels kravas furgons. Kravas furgons var pārvadāt apmēram pusotru tonnu kravas. Automašīna tika izmantota uz dienām. SIA /Nosaukums A/ par transporta nepieciešamību informēja dažādi, citreiz piezvanīja un automašīnu prasīja uz nākamo dienu. Varēja būt arī tā, ka uz pieprasīto dienu nevarēja nodrošināt transportu. Slēdzot līgumu tikās ar Jevgēniju, kuru pazina, jo kopā sporto. Pats sagatavoja līgumu, parakstīja un atdeva Jevgēnijam, tad to parakstīja otra puse un viņš to atveda atpakaļ. Pats ar /pers. R/ netikās. Degvielu automašīnai nodrošina tas, kas ņem mašīnu – nomnieks. Lieciniekam nav zināms, kurš vadīja automašīnu. Automašīna stāvēja stāvlaukumā 18.novembra 380, Daugavpilī. Tur ir apsargājama stāvvieta. Liecinieks varēja atstāt mašīnas atslēgas un dokumentus pie apsarga. Mašīnu varēja paņemt arī kāds cits. Arī gadījumā, ja pats nebija uz vietas. Tai pakaļ brauca Jevgēnijs. Viņš brauca pie liecinieka runāt, lai iedod tehnisko pasi un atslēgas. Iespējams, viņam bija kāds līdzi. Pats neredzēja, kurš ar automašīnu aizbrauca. Jevgēnija uzvārds ir Ciganovs. Mašīnu varēja paņemt cilvēks, kas stādījās priekšā, uzrādīja apliecinājumu, ka rēķins ir apmaksāts, dažreiz ticēja mutiskam apgalvojumam. Automašīna atpakaļ parasti tika atdota tai pašā dienā. Automašīnas pieņemšanā nepiedalījās, jo tas parasti bija vēlu. Lūdza atstāt pie apsarga dokumentus un atslēgas. Apsargs pārliecinājās, ka mašīna nav salauzta vai sasista. Teorētiski kravas mašīnā varēja iekraut divas tonnas, bet kā mašīna varēs pabraukt, ar kādu ātrumu? Neatceras, vai bija gadījumi, kad mašīna tika nomāta uz divām dienām, bet pieļauj, ka tā ir bijis. Automašīna bija Volkswagen Nr.LT32. Transportlīdzeklis nebija aprīkots ar saldēšanas iekārtu.

Tiesa konstatē, ka lietā ir transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ maršruta lapas un ceļazīmes *(lietas 1.sējuma 164.-182.lapa)*, kurās par 2013.gada 18.septembri ir norādīts maršruts /adrese/ – /Nosaukums AA/, Katlakalns, Ķekavas novads – /adrese/, nobraukts 595 km; par 2013.gada 1.novembri ir norādīts maršruts /adrese/ – /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas novads – /adrese/, nobraukts 595 km; par 2013.gada 1.novembri iesniegta atšķirīgu informāciju saturoša ceļazīme, kurā norādīts maršruts /adrese/ – /adrese/ – /adrese/, nobraukti 600 km; par 2013.gada 11.decembri ir norādīts maršruts /adrese/ – /adrese/ – /adrese/, nobraukts 550 km; par 2013.gada 12.decembri ir norādīts maršruts /adrese/ – /Nosaukums G/, Katlakalns, Ķekavas novads – /adrese/, nobraukts 550 km.

Pieteicēja degvielas patēriņa un norakstīšanas aprēķinā par 2013.gada septembri, novembri un decembri ir norādījusi transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ un nobraukto attālumu 595 km septembrī, 600 km novembrī un 550 km decembrī.

Izvērtējot lietā esošo informāciju, tiesa konstatē, ka maršruta lapā ir norādīts brauciena datums 2013.gada 11.decembris, taču SIA /Nosaukums F/ amatpersona /pers. G/ nav norādījis minēto datumu, kā transportlīdzekļa iznomāšanas datumu. Par 2013.gada 1.novembri ir sastādītas divas maršruta lapas, bet pieteicējas degvielas patēriņa aprēķinā norādīti tikai vienā maršruta lapā norādītie km, līdzīgi arī par 2013.gada decembri.

Saskaņā ar darba laika uzskaites tabelēm /pers. I/ 2013.gada 18.septembrī ir strādājis 4 stundas, 2013.gada 1.novembrī 0 stundas, decembrī 0 stundas, 2014.gada 0 stundas, 2014.gada februārī 0 stundas, tādējādi /pers. I/ nevarēja veikt maršruta lapās norādītos pārvadājumus. Vienlaikus tiesa konstatē, ka VID nepamatoti konstatējis, ka /pers. I/ 2013.gada 1.novembrī reģistrētas 8 nostrādātas darba stundas, jo no lietā esošās darba laika uzskaites *(lietas 1.sējuma 223.lapas)* redzams, ka minētajā datumā /pers. I/ reģistrētas 0 stundas.

2014.gada 28.jūlijā /pers. I/ sniedzis paskaidrojumu VID *(lietas 2.sējuma 2., 3.lapa),* kurā viņš norāda, ka SIA /Nosaukums A/ strādājis par autovadītāju apmēram 10-15 stundas mēnesī, pārvadāja suši produktus Daugavpilī pēc pasūtījumiem ar automašīnu Citroen Berlingo. Veica preču pārvadājumus no /Nosaukums G/, Ķekavas pagastā uz Stacijas ielu 63, Daugavpilī. Saņēma dažāda veida preces, kas norādītas pavadzīmēs (suši rīsi, sojas mērce u.c.). Preces izsniedza pārdevēja darbinieki, preču iekraušanu veica pats. Pārvadājumi minētajā maršrutā bija apmēram 10 reizes vai vairāk, automašīnas EZ 4469 un HN 1791 paņemtas nomā.

Kā tiesa konstatēja iepriekš, konkrētajā gadījumā nav konstatējami preču pārvadājumi pavadzīmēs norādītajos datumos un maršrutos, jo /pers. I/ konkrētajās dienās nav uzskaitītas darba stundas, vai arī tās uzskaitītas tādā apmērā, kādā nevar nobraukt norādīto maršrutu, tādējādi nav konstatējams konkrētais preču transportētājs, arī pieteicēja nav izskaidrojusi minētās konstatētās neatbilstības.

Tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā nav izšķirošas nozīmes VID konstatētajam faktam, ka SIA /Nosaukums B/ preču piegādātājs SIA /Nosaukums H/ nav konstatējams, kā reāls saimnieciskās darbības veicējs un preču piegādātājs, jo neatbilstības pašas pieteicējas grāmatvedības dokumentos un paskaidrojumos, ir tādas, kas liedz konstatēt darījumu faktisku esību.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka VID pamatoti apstrīdēja pieteicējas deklarētos darījumus ar SIA /Nosaukums B/, O? /Nosaukums C/ un O? /Nosaukums D/ un ierobežoja pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par deklarētajiem darījumiem ar minētajām sabiedrībām.

[10] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta pirmā daļa noteic, ka atbildību par šā likuma pārkāpumiem nosaka šis likums un citi Latvijas Republikas normatīvie akti.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa noteic, ka par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

Minētā panta otrā daļa noteic, ka par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam samazina nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru un uzliek soda naudu.

Minētā panta piektajā daļā noteikts, ka par (..) šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajā daļā noteikts, ka par nodokļa un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Tiesa nekonstatē matemātiska aprēķina kļūdas pieteicējai noteiktās soda naudas un nokavējuma naudas aprēķinā, arī pieteicēja uz tādām nav norādījusi.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka VID pamatoti pieteicējai aprēķināja papildus budžetā maksājamo PVN 3657,6 *euro*, soda naudu 1097,27 *euro* un nokavējuma naudu 338,19 *euro*, kā arī samazināja no budžeta atmaksājamo PVN par 14 760,68 *euro* un saistībā ar to aprēķināja soda naudu 4428,2 *euro*.

[11] Tiesa, ņemot vērā spriedumā konstatētos tiesiskos un faktiskos apstākļus un izdarītos secinājumus, atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums, kā nepamatots, noraidāms. VID Lēmums atbilst gan Eiropas Savienības Tiesas spriedumos izdarītajām atziņām, gan Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta nolēmumos izdarītajām atziņām līdzīgās lietās.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-290.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 31.marta lēmuma Nr.22.13/L-14957 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* A.Pāvele
NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____A.Pāvele
Rīgā 2016.gada 15.aprīlī